

ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ
ของนักพัฒนาซอฟต์แวร์

โดย

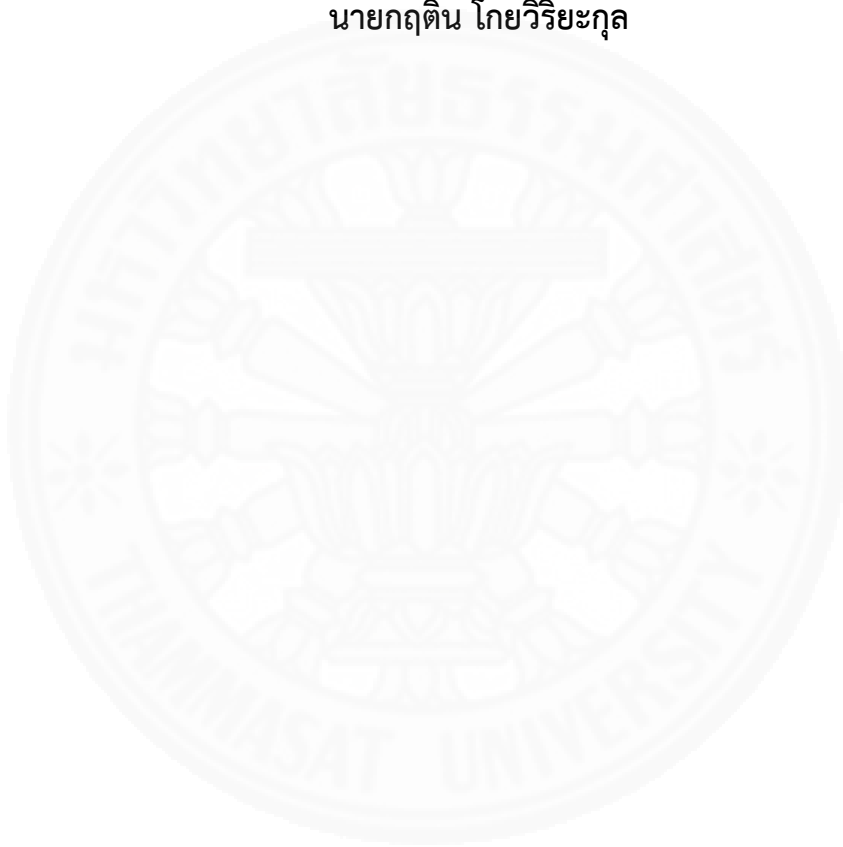
นายกฤติน โภยวิริยะกุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ)
สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ
ของนักพัฒนาซอฟต์แวร์

โดย

นายกฤติน โภยวิริยะกุล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ)
สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

THE INTENTION OF SOFTWARE DEVELOPERS
TO BE STARTUP ENTREPRENEURS

BY

MR. KRITTIN KOYVIRIYAKUL

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE PROGRAM
(MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS)
MANAGEMENT INFORMATION SYSTEMS
FACULTY OF COMMERCE AND ACCOUNTANCY
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นายกฤติน โภยวิริยะกุล

เรื่อง

ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ)

เมื่อ วันที่..... 11 สิงหาคม 2560.....

ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศากุน บุญอิต)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มธุปายาส ทองมาก)

คณบดี

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิภพ อูตร)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์
ชื่อผู้เขียน	นายกฤติน โภยวิริยะกุล
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ)
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มชูปายาส ทองมาก
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

ธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นอย่างมาก สตาร์ทอัพส่วนใหญ่มักเป็นสตาร์ทอัพทางด้านเทคโนโลยี (tech startups) ซึ่งต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะนักพัฒนาซอฟต์แวร์ งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวไปประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ของบุคลากรกลุ่มผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ ภายใต้กรอบแนวคิดการวิจัยที่อาศัยทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (theory of reasoned action) และเสริมปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าสนใจ โดยทำการเปรียบเทียบระหว่างนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่เข้าทำงานในช่วงเริ่มต้น และทำงานในองค์กรธุรกิจมาเป็นระยะเวลา

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์มากที่สุดในเชิงบวก ได้แก่ ความหลงใหลในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ทักษะที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม และสำหรับปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานนั้นส่งผลเชิงลบต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ตามลำดับ และการศึกษาเปรียบเทียบของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจไม่แตกต่างกัน แต่อาจมีการให้ลำดับความสำคัญแก่แต่ละปัจจัย แตกต่างกันเล็กน้อย

คำสำคัญ: ความตั้งใจ ธุรกิจสตาร์ทอัพ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ผู้ประกอบการ ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล

Independent Study Title	THE INTENTION OF SOFTWARE DEVELOPERS TO BE STARTUP ENTREPRENEURS
Author	Mr.Krittin Koyviriyakul
Degree	Master of Science Program (Management Information Systems)
Major Field/Faculty/University	Management Information Systems Commerce and Accountancy Thammasat University
Independent Study Advisor	Assistant Professor Mathupayas Thongmak, Ph.D.
Academic Years	2016

ABSTRACT

Startups are necessary to economic development. Nowadays, Thailand has policies to fully support those businesses, which are mostly tech startups that require specialists in technology, software developers in particular. This research, therefore, was aimed to explore the factors influencing the intention of software developers to become startup entrepreneurs under the conceptual framework based on theory of reasoned action with other additional interesting factors. Comparison between novice and experienced software developers was conducted.

The results revealed that the factors positively influencing the intention of software developers to become startup entrepreneurs most were the passion for startup business, self-efficacy, attitude toward startup entrepreneur, perceived opportunities, and innovativeness. In term of job satisfaction, this factor negatively influenced the intention of software developers to become startup entrepreneurs, respectively. As for the comparison between the 2 sample groups, it was found that the factors influencing the intention showed no difference, but the priority given to each individual factor might be slightly different.

Keywords: Intention, Startup Businesses, Software Developer, Entrepreneurship, Theory of Reasoned Action.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มฑุปายาส ทองมาก ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำปรึกษา ชี้แนะแนวทางการดำเนินงานวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ และความถูกต้องให้เป็นอย่างดี รวมถึงขอขอบคุณกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระด้วยเช่นกัน สำหรับคำแนะนำและข้อสังเกตต่าง ๆ ในการดำเนินงานวิจัย เพื่อให้งานวิจัยออกมามีคุณภาพที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามจนได้กลุ่มตัวอย่างที่ครบถ้วนสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไปได้ รวมถึงขอขอบคุณเพื่อน ๆ โครงการปริญญาโทระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับงานวิจัยด้วยดีตลอดมา รวมทั้งการช่วยกันส่งต่อแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

นายกฤติน โภยวิริยะกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(11)
รายการสัญลักษณ์และคำย่อ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 เหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำวิจัย	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการทำวิจัย	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ	7
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพ	9
2.1.3 ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล	13

2.2 งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง	13
2.2.1 ทักษะคิดที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	14
2.2.2 ความมีนวัตกรรม	14
2.2.3 การรับรู้ความสามารถตนเอง	15
2.2.4 การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	15
2.2.5 ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ	16
2.2.6 ความพึงพอใจในงานประจำ	16
2.2.7 นโยบายภาครัฐ	17
2.2.8 แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน	17
2.2.9 ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	18
บทที่ 3 กรอบหรือแนวคิดในการวิจัย	21
3.1 กรอบหรือแนวคิดในการวิจัย	21
3.2 นิยามศัพท์	22
3.3 การตั้งสมมุติฐาน	23
3.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	23
3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความมีนวัตกรรม กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	24
3.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเอง กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	24
3.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	25
3.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	25
3.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานประจำ กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	26
3.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายภาครัฐ กับความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	26

3.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	27
บทที่ 4 วิธีการวิจัย	28
4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
4.1.1 ประชากร	28
4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง	28
4.2 การจัดสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย	29
4.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	34
4.3.1 สถิติเชิงพรรณนา	34
4.3.2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ	34
4.3.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	34
4.3.4 สถิติสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	34
4.3.5 การทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามวิจัย	34
บทที่ 5 ผลการวิจัยและอภิปรายผล	35
5.1 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามวิจัย	35
5.2 การสอบทานข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ	35
5.2.1 การสอบทานข้อมูลที่หายไป	35
5.2.2 การสอบทานการกระจายตัวของข้อมูล	36
5.3 การวิเคราะห์ตัวแปร	36
5.3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรต้น	36
5.3.2 การวิเคราะห์ตัวแปรตาม	38
5.4 การวิเคราะห์ความเที่ยง	39
5.5 สถิติเชิงพรรณนา	40
5.5.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์	40
5.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานและองค์กรที่ทำงานปัจจุบัน	41
5.5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ	42

5.5.4	ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ	43
5.5.5	ข้อเสนอแนะที่ส่งเสริมให้เกิดการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	49
5.5.6	ข้อเสนอแนะด้านอุปสรรคในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	50
5.5.7	การวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม	51
5.6	การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	55
5.5.1	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด)	56
5.5.2	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี)	58
5.5.3	ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป)	60
5.7	การอภิปรายผลการวิจัย	63
5.7.1	ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	63
5.7.2	ความมีนวัตกรรม	63
5.7.3	การรับรู้ความสามารถตนเอง	64
5.7.4	การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	64
5.7.5	ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ	65
5.7.6	ความพึงพอใจในงานประจำ	65
5.7.7	นโยบายภาครัฐ	66
5.7.8	แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน	66
บทที่ 6	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	67
6.1	สรุปผลการวิจัย	67
6.2	ประโยชน์ของงานวิจัย	69
6.2.1	ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงทฤษฎี	69
6.2.2	ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงปฏิบัติ	69
6.3	ข้อจำกัดในงานวิจัย	70
6.4	งานวิจัยในอนาคต	71

รายการอ้างอิง	72
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	82
ภาคผนวก ข	92
ภาคผนวก ค	96
ภาคผนวก ง	103
ประวัติผู้เขียน	105

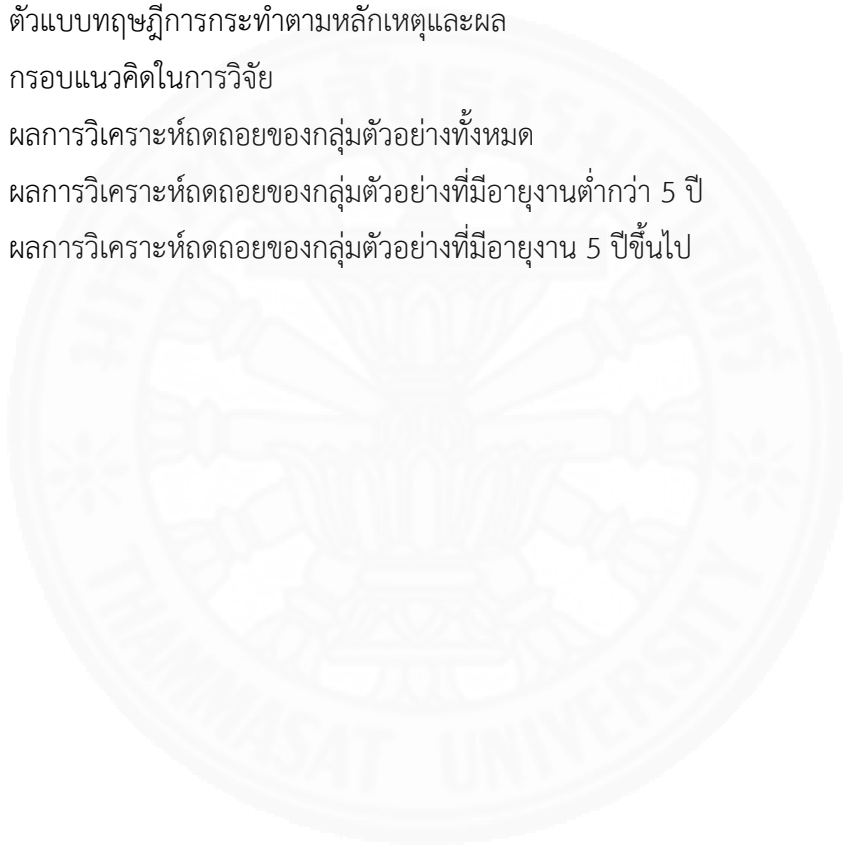
สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
2.1	สรุปความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยตามทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
4.1	ข้อคำถามของปัจจัยต่าง ๆ	29
5.1	การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรต้น	36
5.2	การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรตาม	38
5.3	การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในการตอบแบบสอบถาม	39
5.4	สรุปลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	40
5.5	สรุปลักษณะงานและองค์กรที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง	42
5.6	สรุปประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง	43
5.7	สรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่าง	44
5.8	สรุปความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่าง	45
5.9	สรุปความรู้เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ	46
5.10	สรุปความรู้เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาคเอกชน	47
5.11	วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม	51
5.12	การวิเคราะห์ถดถอยของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด	57
5.13	การวิเคราะห์ถดถอยของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	59
5.14	การวิเคราะห์ถดถอยของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	61
5.15	สรุปผลการวิจัยและเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง	62
ข.1	การทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	92
ข.2	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรต้น	92
ข.3	ผลการวิเคราะห์ของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรต้น	94
ข.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรตาม	95
ข.5	ผลการวิเคราะห์ของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรตาม	95
ค.1	ผลการวิเคราะห์ของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรต้น	96
ค.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรต้น	96

ค.3 ผลการวิเคราะห์ของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรตาม	98
ค.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรตาม	98
ค.5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและค่า Durbin-Watson ของตัวแปรต้น กับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	98
ค.6 แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต้นกับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ สตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	99
ค.7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและค่า Durbin-Watson ของตัวแปรต้น กับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	99
ค.8 แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต้นกับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ สตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	100
ค.9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและค่า Durbin-Watson ของตัวแปรต้น กับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	100
ค.10 แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรต้นกับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ สตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	101
ค.11 แสดงแสดงค่าความคลาดเคลื่อน ความเบ้ ความโด่ง	101
ง.1 แสดงข้อมูลธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างรู้จัก	103

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 Estimate Total Funding Amount Raised in 2011-2016	2
1.2 Growth of Funded Startup to Over 75	2
2.1 ค่าเฉลี่ยการพัฒนาระบบนิเวศน์ผู้ประกอบการใน 62 ประเทศ	10
2.2 Thai Tech Startup Ecosystem Today	12
2.3 ตัวแบบทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุและผล	13
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	21
5.1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	56
5.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	58
5.3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	60

รายการสัญลักษณ์และคำย่อ

สัญลักษณ์/คำย่อ

ATT

INN

SEL

OPP

PAS

JOB

GOV

FIN

คำเต็ม/คำจำกัดความ

Attitude toward Startup Entrepreneur

Innovativeness

Self-efficacy

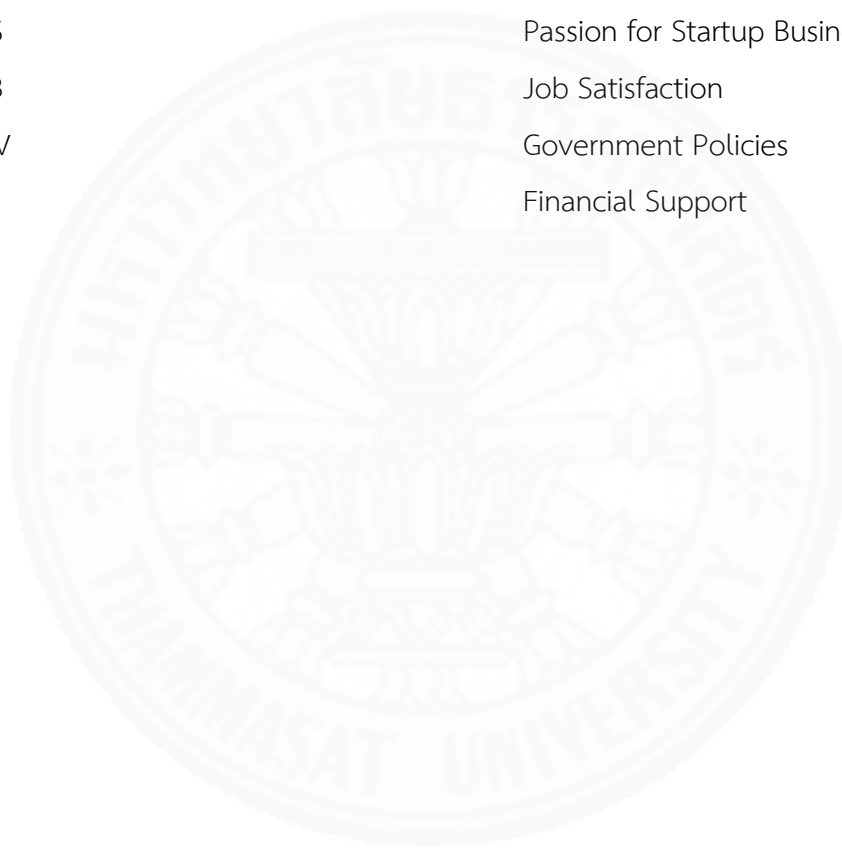
Perceived Opportunities

Passion for Startup Business

Job Satisfaction

Government Policies

Financial Support

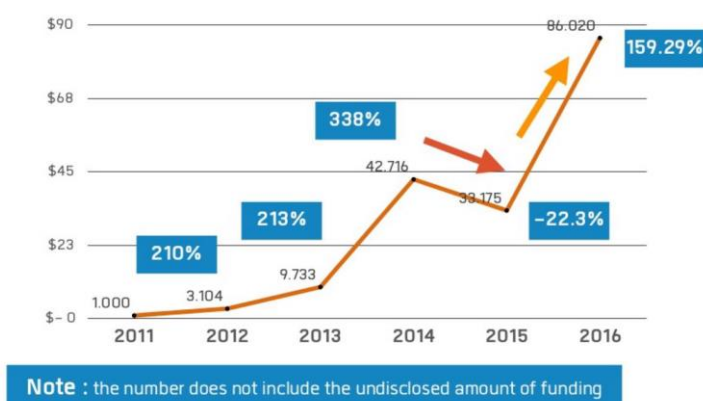
บทที่ 1

บทนำ

1.1 เหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำวิจัย

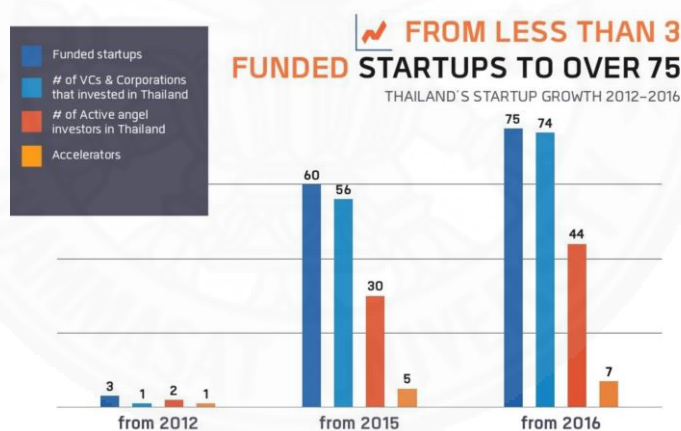
ธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทั้งในปัจจุบันและในอนาคต (Rachmawan et al., 2015) โดยธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นธุรกิจที่สามารถเริ่มต้นได้ง่าย ต้นทุนในการเริ่มต้นไม่สูง และมีจุดเด่นในการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการ ทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยเริ่มเติบโตและขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Thailand Startup Association, 2016) นอกจากนี้ธุรกิจสตาร์ทอัพยังสามารถสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าจากแนวคิดที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นในสังคมได้อีกด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ปัญหาแท็กซี่ปฏิเสธผู้โดยสารที่เกิดขึ้นบ่อย หรือปัญหาจราจรที่แผ่กระจายตัวมาในคราบของแท็กซี่ ทำให้เกิดสตาร์ทอัพทางด้านเทคโนโลยีอย่างแกร็บแท็กซี่ (grab taxi) หรืออูเบอร์ (uber) ขึ้น เป็นต้น (MarketingOops, 2017)

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา คำว่าสตาร์ทอัพหรือธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นคำที่ถูกกล่าวถึงอย่างมากในแวดวงธุรกิจ รวมถึงในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ซึ่งธุรกิจสตาร์ทอัพ คือ การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ด้วยคนเพียงไม่กี่คน โดยแตกต่างจากธุรกิจเอสเอ็มอี (SME) ตรงที่ธุรกิจสตาร์ทอัพจะถูกออกแบบมาให้เติบโตอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด มีการวางแผนในการขยายตัวหรือแม้กระทั่งกลยุทธ์การถอนตัวจากธุรกิจ (exit strategy) ในกรณีที่น่าพอใจในผลตอบแทนที่ได้แล้ว (สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558) นอกจากนี้ Wiltbank (2015) ระบุว่า การหาเงินลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพไม่ได้อยู่ในรูปแบบของการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน แต่เป็นการมองหาหุ้นส่วนทางธุรกิจ เช่น จากธุรกิจเงินร่วมลงทุน (venture capital) หรือจากนักลงทุนอิสระ (angel investor) เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้จากการสรุปข้อมูลสถิติของวงการธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยตลอด 5 ปีจนถึงปัจจุบันของ Techsauce (2016) พบข้อมูลที่น่าสนใจหลายจุด อาทิเช่น ยอดระดมทุนที่มีการเติบโตขึ้นสูงสุดกว่าร้อยละ 159 หรือเป็นจำนวนเงินกว่า 86.02 ล้านบาทหรือสิบล้านเหรียญสหรัฐฯ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 Estimated Total Funding Amount Raised in 2011-2016
ที่มา Techsauce (2016)

รวมถึงการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเงินร่วมลงทุน นักลงทุนอิสระ และโครงการเฟ้นหาผู้ประกอบการธุรกิจด้านเทคโนโลยี (accelerators/incubators) ต่าง ๆ ในธุรกิจสตาร์ทอัพก็มีอัตราที่สูงขึ้นอย่างมากเช่นเดียวกัน ดังภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 Growth of Funded Startup to Over 75
ที่มา Techsauce (2016)

นอกจากนี้ Techsauce (2016) ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าในปี 2016 ที่ผ่านมามีเงินลงทุนก้อนใหญ่ที่สุดกว่า 17-19 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ได้ลงทุนไปกับธุรกิจสตาร์ทอัพอย่าง Ookbee และ Omise รวมถึงภาคองค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ (corporate venture capital) ต่าง ๆ ก็ได้มีการเข้ามาร่วมค้นหานวัตกรรมใหม่ ๆ จากธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยเข้ามาทั้งแบบลงทุนโดยตรง (direct investment) หรือเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ (limited partner) ซึ่งจากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องของธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทย

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การจะทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยสามารถเติบโตและขยายไปได้อย่างต่อเนื่องอีกในอนาคต ต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐที่เพียงพอ รวมถึงภาคเอกชนและประชาสังคมที่ต้องร่วมกันขับเคลื่อน ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศจึงจะสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืนและกระตุ้นการเติบโตของระบบเศรษฐกิจของประเทศได้อีกด้วย (Bangkokbiznews, 2017) รัฐบาลของแต่ละประเทศจึงให้ความสำคัญกับธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยมีการออกมาตรการสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปรับกฎหมายและระเบียบ เช่น การจูงใจทางด้านภาษีสำหรับนักลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาร่วมลงทุนในธุรกิจสตาร์ทอัพ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถดำเนินได้อย่างราบรื่น เป็นต้น ทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถเติบโตได้และสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาได้อีกด้วย (Thailand Startup Association, 2016)

สำหรับในประเทศไทยนั้น จากการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Community) ในปี 2558 ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบธุรกิจ โครงสร้างอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยภาครัฐสนับสนุนและส่งเสริมให้ธุรกิจสตาร์ทอัพของประเทศเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพใน 4 ประเด็นหลัก ๆ ได้แก่ 1) การส่งเสริมให้สตาร์ทอัพสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพิ่มมากขึ้น 2) การสนับสนุนสตาร์ทอัพให้มีความพร้อมในการทำธุรกิจเชิงพาณิชย์ 3) การสร้างองค์ความรู้ด้านการเป็นเจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการ (entrepreneurship) 4) การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ (รัฐบาลไทย, 2559)

นอกจากนี้ ภาครัฐยังมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยพัฒนาระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup ecosystem) โดยการสนับสนุนให้สังคมไทยเกิดเป็นสังคมแห่งผู้ประกอบการ ซึ่งจะเห็นได้จากปัจจุบันมีการจัดตั้งหน่วยงานที่ส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพขึ้น โดยร่วมมือกับทั้งภาครัฐและเอกชนกว่า 66 องค์กร (Sasin Management Consulting, 2016) ผลงานที่ผ่านมาของภาครัฐที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ การจัดงาน Startup Thailand & Digital Thailand ขึ้นในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ทั้งนี้ ภาคเอกชนหรือองค์กรใหญ่ในหลากหลายภาคธุรกิจเองก็เริ่มหันมาให้ความสนใจกับธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยมีการจัดโครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการธุรกิจด้านเทคโนโลยี หรือโปรแกรมส่งเสริมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อต้องการหานวัตกรรมใหม่ ๆ จากกลุ่มสตาร์ทอัพที่เข้าร่วมโครงการ และใช้เครือข่าย ช่องทางการตลาด ฐานลูกค้าของตนเองมาใช้ต่อยอดทำงานร่วมกับสตาร์ทอัพในการสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น โครงการ AIS The Startup ของ AIS และโครงการ Dtac Accelerate ของ Dtac รวมถึงในสายธุรกิจอื่น ๆ ก็เริ่มเข้ามาข้องเกี่ยวกับธุรกิจ

สตาร์ทอัพมากยิ่งขึ้น อย่างธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจการเงินการธนาคาร รวมถึง Online Agency ต่าง ๆ เป็นต้น (Techsauce, 2016)

ผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการประกอบธุรกิจหรือการเป็นผู้ประกอบการนั้น ส่วนใหญ่มักศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยปัจจัยหลัก ๆ ที่ก่อให้เกิดเป็นความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติเชิงบวกต่อความมั่นคงทางการเงิน ทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจ (Schwarz et al., 2009) นอกจากนี้ การเติบโตขึ้นของบริษัทสตาร์ทอัพทางด้านเทคโนโลยี ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และขนาดกลางส่วนใหญ่ เช่น นักพัฒนาซอฟต์แวร์เลือกที่จะลาออกจากองค์กรเพื่อเริ่มประกอบธุรกิจเป็นของตนเองอีกด้วย (Lee et al., 2009)

ทั้งนี้ Forbes (2017) ระบุว่า เพื่อให้การก่อตั้งธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องประกอบด้วยบุคคล 3 ส่วน ได้แก่ 1) Hustler ที่จะเป็นผู้ดูแลด้านธุรกิจทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการจัดหาเงินทุน การขาย การสร้างเครือข่ายต่าง ๆ เป็นต้น 2) Hipster ผู้ที่ทำหน้าที่ในการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการของธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้ใช้หรือลูกค้า และ 3) Hacker หรือ Developer เป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ของธุรกิจสตาร์ทอัพขึ้นให้เกิดเป็นรูปธรรมซึ่งมักอยู่ในรูปของซอฟต์แวร์ ทั้งนี้ ธุรกิจสตาร์ทอัพในปัจจุบันมักจะเน้นไปในด้านเทคโนโลยี บุคคลกลุ่มดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่จึงมักจะเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ (software developer หรือ programmer) นั่นเอง นอกจากนี้ ข้อมูลจาก Thai Venture Capital Association (2017) ยังพบอีกว่าหนึ่งในความท้าทายที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งของการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยคือการขาดแคลนบุคลากรทางด้านเทคนิค (technical) อย่างนักพัฒนาซอฟต์แวร์อีกด้วย

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจ และเปรียบเทียบลำดับการให้ความสำคัญของปัจจัยระหว่างนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป โดยจะทำการศึกษาทั้งในมิติส่วนบุคคล (individual) มิติองค์กร (organization) และมิติสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน (environment) โดยเฉพาะภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถทางด้านเทคโนโลยีหันมาประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้ตนเอง สร้างคุณค่าให้กับสังคม อีกทั้งยังเป็นการร่วมสร้างการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เป้าหมายในการเติบโตได้อย่างยั่งยืนอีกด้วย

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 มิติด้านบุคคล ได้แก่ ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีวินัย การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ สนับสนุนให้เกิดความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไปหรือไม่

1.2.2 มิติด้านองค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจในงานประจำ สนับสนุนให้เกิดความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไปหรือไม่

1.2.3 มิติด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน ได้แก่ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน สนับสนุนให้เกิดความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไปหรือไม่

1.2.4 ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไปแตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาอิทธิพลของมิติด้านบุคคล ได้แก่ ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีวินัย การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

1.3.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลของมิติด้านองค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจในงานประจำ ที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

1.3.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของมิติด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน ได้แก่ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน ที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

1.3.4 เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพระหว่างนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป เก็บข้อมูลในระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีทั้งแบบสอบถามแบบกระดาษ (questionnaires) และแบบสอบถามออนไลน์ (online questionnaires) ผ่านกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมในอดีต พบว่ามีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ

Blank & Dorf (2012) ได้นิยามความหมายของคำว่าสตาร์ทอัพ (startup) ไว้ว่าเป็นองค์กรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาแบบธุรกิจที่สามารถทำซ้ำและขยายขนาดได้ เป้าหมายของแบบธุรกิจสตาร์ทอัพอาจเป็นรายได้ ผลกำไร ผู้ใช้งานหรืออาจเป็นเพียงแค่อัตราการคลิกผ่านเว็บไซต์ก็เป็นที่ได้ ตามที่เจ้าของธุรกิจและนักลงทุนได้ตกลงร่วมกัน นอกจากนี้สำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นการมีเพียงแค่แนวคิด (idea) ที่ดีอย่างเดียวไม่เพียงพอ จะต้องมีการเขียนแผนธุรกิจ (business model) ขึ้นมาด้วย ดังนั้นสิ่งที่ต้องทำก่อนสร้างธุรกิจขึ้นมาจริง ๆ คือการทดสอบแนวคิดกับโลกความเป็นจริงก่อนว่ามีแนวโน้มอย่างไร (Wings, 2016) ในขณะที่ Ries (2011) ก็ได้ให้ความหมายของคำว่าสตาร์ทอัพไว้ว่าเป็นองค์กรของมนุษย์ที่ออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่เข้าสู่ตลาดภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ Sasin Management Consulting (2016) ได้กล่าวว่าธุรกิจสตาร์ทอัพ หมายถึง ธุรกิจที่เริ่มต้นขึ้นใหม่หรือธุรกิจเพิ่งเริ่มเกิด โดยอาจถูกผลักดันจากผู้ประกอบการเพียงคนเดียว และเริ่มต้นจากทรัพยากรด้านเงินทุนและบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งลักษณะสำคัญของธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น มีดังต่อไปนี้

2.1.1.1 ธุรกิจสตาร์ทอัพเน้นขายแนวคิดและประสบการณ์ (idea and experience) หรือนำเสนอคุณค่าใหม่ (value proposition) โดยใช้นวัตกรรม (innovation) และการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ (disruptive technology) เพื่อสร้างความแตกต่าง

2.1.1.2 ธุรกิจสตาร์ทอัพมีเป้าหมายที่จะเติบโตแบบก้าวกระโดด ซึ่งธุรกิจสตาร์ทอัพอาจเริ่มจากการเป็นเจ้าของธุรกิจเดี่ยวขนาดเล็ก ๆ ก่อนจะขยายและเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยการตอบสนองต่อลูกค้าเป้าหมายในกลุ่มต่าง ๆ อย่างคล่องตัวและว่องไว (agility)

2.1.1.3 ธุรกิจสตาร์ทอัพไม่ได้หาทุนโดยการกู้ยืมเงินเชื่อจากธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ แต่จะมีการระดมทุนผ่านนักลงทุน ไม่ว่าจะแก่นักลงทุนอิสระ (angel investor) นักลงทุนในรูปแบบองค์กร (venture capital) หรือการระดมทุนจากมวลชน (crowd funding)

เป็นต้น ทั้งนี้การที่มีนักลงทุนมาร่วมลงทุนในธุรกิจ อาจทำให้ผู้เริ่มต้นธุรกิจอาจต้องแบ่งหุ้นของธุรกิจให้กับนักลงทุนเหล่านั้นด้วย ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้

จากความหมายของคำว่าสตาร์ทอัพดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สตาร์ทอัพ คือ องค์กรขนาดเล็กที่เริ่มต้นจากการรวมตัวกันของบุคคลจำนวนไม่มากตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อดำเนินธุรกิจโดยนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างสรรค์จากนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านการลงทุนจากนักลงทุนซึ่งจะเข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด

ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างสหรัฐอเมริกา ธุรกิจสตาร์ทอัพมีบทบาทที่สำคัญอย่างมากในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะซิลิคอน วัลเลย์ (Silicon Valley) ที่เป็นที่ยูจกจากการที่มีบริษัททางด้านเทคโนโลยีที่มีชื่อเสียงอย่าง Google, Cisco, Facebook และ Apple ตั้งอยู่ ซึ่งธุรกิจสตาร์ทอัพถือได้ว่ามีแนวโน้มการเติบโตที่ดีที่สุดสภาพเศรษฐกิจของโลกในขณะนี้ นอกจากนี้กว่าร้อยละ 86 ของธุรกิจสตาร์ทอัพในซิลิคอน วัลเลย์ ได้รับเงินลงทุนจำนวนมหาศาล จากกว่า 298,000 นักลงทุน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาและทำให้ธุรกิจสตาร์ทอัพเหล่านั้นประสบความสำเร็จ รวมถึงยังถือเป็นการขับเคลื่อนทรัพยากรทางการเงินภายในประเทศอีกด้วย

ในประเทศที่กำลังพัฒนา บทบาทของธุรกิจสตาร์ทอัพจะค่อนข้างแตกต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างมาก ในประเทศบราซิลมีสตาร์ทอัพที่เริ่มต้นธุรกิจแล้วไม่ประสบความสำเร็จถึงร้อยละ 50 และได้รับการลงทุนจาก 6,450 นักลงทุน เพียงแค่ประมาณร้อยละ 25 จากการประมาณการประเทศบราซิลมีสตาร์ทอัพประมาณ 10,000 บริษัท ซึ่งเปลี่ยนแปลงจากในปี 2012 ประมาณ 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน GDP ของประเทศประมาณร้อยละ 0.4 ทั้งนี้จากมุมมองของปริมาณความเคลื่อนไหวทางการเงิน ผลกระทบของบริษัทเหล่านั้นในระบบเศรษฐกิจยังไม่มากนัก อย่างไรก็ตามบริษัทเหล่านั้นยังคงให้บริการโซลูชัน (solutions) ที่ไม่ได้เป็นพื้นฐานมาจากเทคโนโลยี แต่มีผลกระทบกับสังคม ยกตัวอย่างบริษัท Easy Taxi ซึ่งพัฒนานวัตกรรมแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสำหรับประชาชนในการรับบริการรถแท็กซี่ (taxi) ด้วยความปลอดภัยและความรวดเร็วที่มากกว่าปกติ รวมถึงคุณภาพของการบริการและการลดผลกระทบในด้านลบของเครือข่ายการให้บริการคมนาคมของประเทศที่มีปัญหาอย่างมาก (Moroni et al., 2015)

สำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยเริ่มเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2555 และมีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2558 โดย Techsauce (2016) พบว่ามีจำนวนบริษัทที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินมากกว่า 59 บริษัท และมีการระดมทุนไปแล้วมากกว่า 86 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 3,000 ล้านบาท ทำให้เกิดการตื่นตัวของบริษัทสตาร์ทอัพในประเทศไทยในอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยสังเกตได้จากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของธุรกิจใหม่ ๆ การเพิ่มขึ้นของนักลงทุนในรูปแบบขององค์กร การเกิดขึ้นของสื่อสำหรับธุรกิจที่จัดตั้งใหม่ การจัดนิทรรศการสัมมนา

เกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ หลักสูตรการศึกษาอบรมที่เน้นเรื่องการพัฒนาผู้ประกอบการหน้าใหม่และสนับสนุนธุรกิจเกิดใหม่ทุกรูปแบบ และการเกิดขึ้นของพื้นที่สำหรับการทำงานร่วมกัน (co-working space) เป็นต้น

ตัวอย่างบริษัทสตาร์ทอัพในประเทศไทย 10 บริษัทที่ 500 Tuktuks ซึ่งเป็นกลุ่มนักระดมทุนเครือข่ายของกลุ่ม 500 Startup จากซิลิคอน วาลเลย์ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลงทุนไปในปี 2558 ซึ่งมีดังต่อไปนี้ 1) Omise รูปแบบธุรกิจเป็นช่องทางการรับชำระเงินออนไลน์ (payment gateway) 2) Blisby รูปแบบธุรกิจเป็นตลาดออนไลน์ที่ขายสินค้าทำมือที่ได้มาจากธุรกิจ SME 3) Claim Di รูปแบบธุรกิจเป็นแอปพลิเคชันที่ให้ผู้ใช้งานทำการเคลมประกันได้ที่จุดเกิดเหตุ 4) Hubba รูปแบบธุรกิจเป็นพื้นที่สำหรับการทำงานร่วมกัน (co-working space) 5) Wishbeer รูปแบบธุรกิจเป็นช่องทางการซื้อเบียร์ใหม่ ๆ ออนไลน์ที่จัดส่งถึงที่หมายอย่างรวดเร็ว 6) Skootar รูปแบบธุรกิจเป็นบริการเรียกคนส่งเอกสาร วางบิล เก็บเช็คผ่านทางออนไลน์ 7) FlowAccount รูปแบบธุรกิจเป็นแอปพลิเคชันบัญชีออนไลน์ที่ใช้งานง่าย เหมาะกับธุรกิจขนาดเล็ก 8) TakeMeTour รูปแบบธุรกิจเป็นตลาดกลางออนไลน์สำหรับทัวร์ 1 วันโดยคนในท้องถิ่น 9) Stylhunt รูปแบบธุรกิจเป็นผู้ให้บริการค้นหาร้านอาหารออนไลน์ให้ค้นพบสิ่งที่ต้องการได้ง่ายยิ่งขึ้น 10) WashBox24 รูปแบบธุรกิจเป็นบริการด้านซักรีดในรูปแบบของล็อกเกอร์ (locker) ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง (Marketeer, 2016)

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup ecosystem)

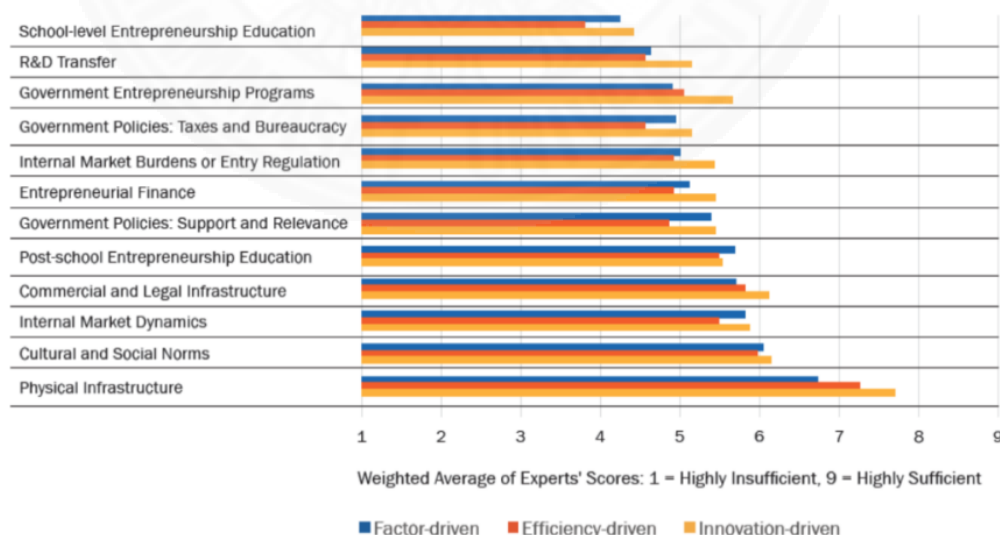
Kelley et al. (2016) ระบุว่า ระบบนิเวศน์สำหรับผู้ประกอบการแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานกันของปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขสำหรับการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่ง Global Entrepreneurship Monitor (GEM) ได้ประเมินสภาพความเป็นผู้ประกอบการ โดยประกอบด้วยเงื่อนไขด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1.2.1 ด้านแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ
- 2.1.2.2 ด้านนโยบายของภาครัฐ
- 2.1.2.3 ด้านภาษีและระบบราชการ
- 2.1.2.4 ด้านมาตรการสนับสนุนของภาครัฐ
- 2.1.2.5 ด้านระดับการศึกษาและการอบรมความรู้เพื่อเป็นผู้ประกอบการ
- 2.1.2.6 ด้านการสำเร็จการศึกษาและการอบรมความรู้เพื่อเป็นผู้ประกอบการ
- 2.1.2.7 ด้านการถ่ายความรู้เพื่อการวิจัยและพัฒนา
- 2.1.2.8 ด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการเชิงพาณิชย์
- 2.1.2.9 ด้านพลวัตของตลาดภายใน
- 2.1.2.10 ด้านภาวะของตลาดภายใน
- 2.1.2.11 ด้านระบบโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน

2.1.2.12 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

National Expert Surveys (NES) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเงื่อนไขต่อการเป็นผู้ประกอบการดังกล่าวข้างต้น โดยทำการสำรวจใน 62 ประเทศโดยใช้ลิเคิร์ตสเกล (Likert's Scale) ตั้งแต่ 1 (ไม่เพียงพออย่างมาก) ถึง 9 (เพียงพออย่างมาก) จากผลการสำรวจทั่วโลก พบว่า ระบบโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดที่ 6 ส่วนเงื่อนไขที่ถือเป็นจุดอ่อนที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4 ได้แก่ ระดับการศึกษาและการอบรมความรู้เพื่อเป็นผู้ประกอบการ ภาวะของตลาดภายในและการถ่ายทอดความรู้เพื่อการวิจัยและพัฒนา

ระบบนิเวศน์สำหรับผู้ประกอบการเป็นสิ่งที่สร้างความแข็งแกร่งในกลุ่มประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยนวัตกรรม (innovation-driven economies) ในขณะที่กลุ่มประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยปัจจัยการผลิต (factor-driven economics) ต้องแข่งขันกับประเทศที่มีเงื่อนไขด้านความเป็นผู้ประกอบการที่ดีกว่า ระบบโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยปัจจัยการผลิตมีค่าเฉลี่ยที่ 5.7 และกลุ่มประเทศที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยนวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยที่ 6.7 (ดังแสดงในภาพที่ 2.1) ความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มสามารถเห็นได้จากปัจจัยด้านมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการของภาครัฐ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.9 และ 4.7 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการสำเร็จการศึกษาและอบรมความรู้เพื่อเป็นผู้ประกอบการรวมถึงพลวัตของตลาดภายใน ที่พบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันอีกด้วย

ภาพที่ 2.1 ค่าเฉลี่ยการพัฒนาระบบนิเวศน์ผู้ประกอบการใน 62 ประเทศ
ที่มา Kelley et al., 2016

สำหรับประเทศไทย Sasin Management Consulting (2016) ได้กล่าวว่าการสร้างระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพที่เหมาะสมนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ภาครัฐควรเข้ามาจับบทบาทและสนับสนุน เพื่อให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถดำเนินต่อไปและเติบโตอย่างราบรื่น โดยระบบนิเวศน์นั้นมีปัจจัยความสำเร็จที่เกี่ยวข้องของหลายประการ ดังนี้

1) กฎหมายและกฎระเบียบ ควรเอื้ออำนวยให้เกิดการแข่งขันธุรกิจสตาร์ทอัพมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องกฎหมาย บัญชี และภาษีให้กับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ รวมถึงการเคร่งครัดกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาและส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจต่าง ๆ

2) การศึกษาและการให้ความรู้ เพื่อให้เกิดเป็นความรู้หรือความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยอาจอาศัยความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดโครงการฝึกอบรมเฉพาะคนรุ่นใหม่ให้สามารถสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อลูกค้าได้ นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับทักษะด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อรองรับการขยายตลาดไปยังต่างประเทศในอนาคตอีกด้วย

3) การระดมทุน ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนหรือกลุ่มนักลงทุนต่าง ๆ เช่น การจูงใจด้านภาษีสำหรับผู้ประกอบการและนักลงทุน เพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถเข้ามาลงทุนได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศและเศรษฐกิจเติบโตขึ้น

4) การทำตลาด ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตลาดของผลิตภัณฑ์หรือบริการให้กับผู้ประกอบการ เพื่อให้ธุรกิจสตาร์ทอัพสามารถขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

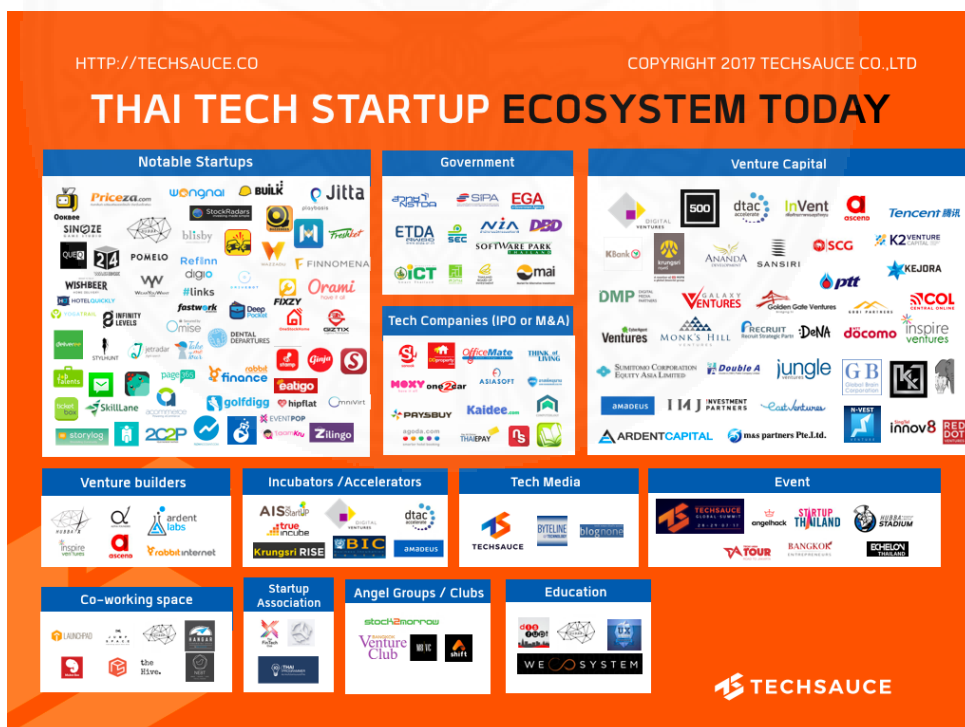
จากข้อมูลระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพข้างต้น ค่อนข้างสอดคล้องกับที่ Thailand Startup Association (2016) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจสตาร์ทอัพที่ภาครัฐควรเร่งดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข โดยประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1) กฎหมายและระเบียบที่ไม่เอื้อต่อการลงทุนและไม่รองรับธุรกิจรูปแบบใหม่ เช่น อัตราภาษีกำไรจากการขายทรัพย์สิน (Capital Gain Tax: CGT) ที่สูงกว่าประเทศอื่นอย่างมาก การขาดเครื่องมือในการทำธุรกิจที่เป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ การขาดความคล่องตัวในการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศ รวมถึงเกณฑ์ในการเข้าสู่ตลาดทุนในประเทศไทยที่ไม่เอื้อให้ธุรกิจสตาร์ทอัพเข้าไประดมทุนในตลาดทุนได้ เป็นต้น

2) ขาดนโยบายสนับสนุนการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เช่น การสร้างอุปสงค์ของการใช้งานธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศ แนวทางของโจทย์ธุรกิจที่สร้างจากปัญหาที่ใหญ่และสำคัญในประเทศไทย สิทธิประโยชน์สำหรับดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพจากต่างประเทศ รวมถึงแหล่งทุนที่มีคุณภาพ เป็นต้น

3) การสนับสนุนด้านอื่น ๆ สำหรับสตาร์ทอัพ ไม่ว่าจะเป็นระบบการศึกษาและการสร้างบุคลากรสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพ (pre-seed) รวมถึงสื่อสาธารณะที่เป็นช่องทางในการสื่อสารและสร้างการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพในวงกว้างทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้ Techsauce (2016) ได้มีการแบ่งหมวดต่าง ๆ ของระบบนิเวศน์ธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยไว้ ดังนี้ 1) กลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพที่มีชื่อเสียง (notable startup) 2) กลุ่มองค์กรภาครัฐ (government) 3) กลุ่มสตาร์ทอัพทางธุรกิจที่มีการเข้าตลาดหลักทรัพย์หรือถูกซื้อกิจการ/ควบรวม (IPO or M&A) 4) กลุ่มธุรกิจเงินร่วมลงทุน (venture capital) 5) กลุ่มสตาร์ทอัพที่มีผลิตภัณฑ์เป็นสตาร์ทอัพ (venture builder) 6) กลุ่มโครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (incubators/accelerators) 7) กลุ่มสื่อด้านธุรกิจสตาร์ทอัพ (tech media) 8) กลุ่มการจัดงานนิทรรศการเกี่ยวกับสตาร์ทอัพ (event) 9) กลุ่มสถานที่/พื้นที่สำหรับทำงานร่วมกัน (co-working space) 10) กลุ่มสมาคมส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup association) 11) กลุ่ม/ชมรมนักลงทุนอิสระ (angels groups/clubs) 12) กลุ่มการให้การศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ (education) ดังแสดงในภาพที่ 2.2

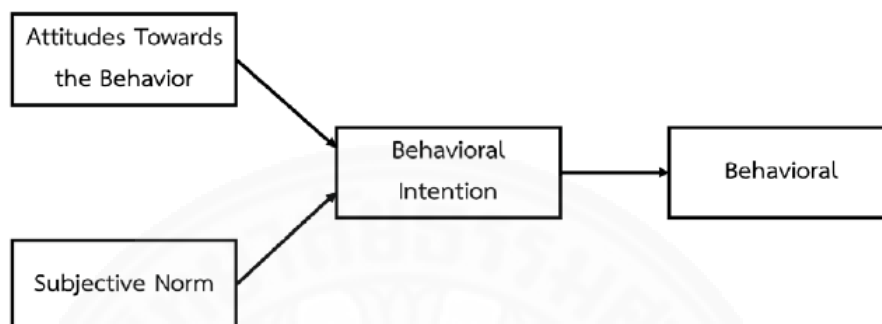

ภาพที่ 2.2 Thai Tech Startup Ecosystem Today

ที่มา Techsauce, 2016

2.1.3 ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (theory of reasoned action)

ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (theory of reasoned action) ถูกพัฒนาขึ้นโดย Fishbein & Ajzen (1975) อ้างถึงใน ศิวพงศ์ เรืองกุล (2557) เพื่อที่จะคาดคะเนพฤติกรรมของมนุษย์ โดยตัวแบบของทฤษฎีแสดงดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงตัวแบบทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุและผล
ที่มา Fishbein & Ajzen (1975)

แนวคิดนี้มีสมมุติฐานว่าโดยทั่วไปมนุษย์จะเป็นผู้ที่มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุถึงการตัดสินใจของตน ทฤษฎีได้ระบุว่าการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์ (behavior) นั้น เกิดจากเจตนาที่จะปฏิบัติพฤติกรรม (intention) ซึ่งเจตนาที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกิดจากตัวกำหนดที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (attitude toward behavior) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (subjective norm)

ซึ่งจากสมมุติฐานของทฤษฎีข้างต้นได้กล่าวว่า มนุษย์จะเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่บนหลักของความเป็นเหตุและผล ทำให้การตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ จึงต้องมาจากการคิดพิจารณาไตร่ตรองความเหมาะสม ความถูกต้อง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง นั้นหมายถึงการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการคิดพิจารณาอย่างเป็นระบบ ทำให้การแสดงพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์จึงเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมได้

2.2 งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมในอดีต พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.2.1 ทักษะที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (attitude toward startup entrepreneur)

DINC & BUDIC (2016) ทักษะที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการคือ จุดยืนหรือความคิด (mindset) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้อ้างถึงทัศนคติที่มีต่อการสร้างธุรกิจหรือการเปิดบริษัทใหม่ได้ โดยทัศนคตินั้นช่วยทำให้บุคคลเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะก้าวไปเป็นผู้ประกอบการได้

Engle et al. (2010) กล่าวว่า ทักษะที่จะช่วยให้เกิดพฤติกรรม และทัศนคติมีส่วนต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งทัศนคตินั้นเป็นความรู้สึกทั่วไปหรือเป็นการประเมินเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการ บนพื้นฐานของความเชื่อ การประเมินตัวเองและธุรกิจ จากการศึกษาปัจจัยด้านความตั้งใจในกลุ่มนักศึกษา Schwarz et al. (2009) ระบุว่า ทักษะที่ได้รับการพิสูจน์ว่ามีความสำคัญในการทำนายความตั้งใจหรือความมุ่งมั่นในการเป็นผู้ประกอบการของบุคคลอีกด้วย

นอกจากนี้การส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการเป็นสิ่งที่สำคัญเนื่องจากจะทำให้ผู้ประกอบการสามารถวิเคราะห์โอกาส รวมทั้งแสวงหาโอกาสในการทำธุรกิจได้ ซึ่งการผลักดันกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้ย่อมส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประเทศไทยได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย (วิเลิศ ภูริวัชร และ สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558)

2.2.2 ความมีนวัตกรรม (innovativeness)

ความมีนวัตกรรมถูกกล่าวถึงบ่อยครั้งในงานวิจัยหรือวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญในการเป็นผู้ประกอบการ (Gurel et al., 2010) และความคิดของบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการมักจะมีนวัตกรรมมากกว่าบุคคลที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการอีกด้วย (Gurol & Atsan, 2006) ทั้งนี้ Nybakk et al. (2009) ได้ให้ความหมายความมีนวัตกรรมว่าเป็นแนวโน้มในการที่จะสร้างและนำนวัตกรรมมาใช้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการและการให้บริการในระบบธุรกิจ

นอกจากนี้ Mueller & Thomas (2001) ศึกษาพบว่านวัตกรรมถือเป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดการเริ่มต้นทำธุรกิจ ในขณะที่ Avlonitis et al. (1994) มองว่าความมีนวัตกรรมประกอบด้วยมิติของเทคโนโลยีและมิติของพฤติกรรม ซึ่งหมายความว่าทั้งความสามารถทางเทคโนโลยีและพฤติกรรมความตั้งใจและความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงบริษัทหรือสร้างบริษัทใหม่ ๆ

McClelland (1965) ทำการวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการโดยมุ่งเน้นไปในมิติของคุณลักษณะส่วนบุคคล (personality characteristics) โดย McClelland ยืนยันว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลอย่างความมีนวัตกรรมนั้นถือเป็นคุณลักษณะของผู้ริเริ่มทำธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

2.2.3 การรับรู้ความสามารถตนเอง (self-efficacy)

Rachmawan et al. (2015) ระบุว่า การรับรู้ความสามารถตนเอง หมายถึง ความเชื่อในความสามารถที่จัดระเบียบและดำเนินการตามแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งต้องทำโดยอาศัย ความรอบรู้ที่มีเข้ามาช่วย และในมุมมองของการรับรู้ความสามารถตนเองในการเป็นผู้ประกอบการนั้น เขาได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นความเชื่ออย่างแข็งแกร่งของ บุคคลว่าเขาสามารถประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานในบทบาทต่าง ๆ ในการเป็นผู้ประกอบการ ได้อีกด้วย

จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (theory of planned behavior) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control) เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรม กล่าวคือถ้าบุคคลเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะกระทำ พฤติกรรมนั้นได้และสามารถควบคุมให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มกระทำ พฤติกรรมนั้น ในบริบทของความเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะเป็น ผู้ประกอบการ (perception on self-efficacy) เป็นตัวแปรซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตาม แผน (theory of planned behavior) ดังกล่าว (วิเลิศ ภูริวัชร และ สุชาติ ไตรภพสกุล, 2558) นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถตนเองยังสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลที่เชื่อว่าเขามีทักษะ ความรู้และ ประสบการณ์ที่จำเป็นจะสามารถสร้างบริษัทใหม่ได้อีกด้วย (BUSEM, 2013)

Alain et al., (2005) และ Kickul et al., (2008) ค้นพบว่า การรับรู้ ความสามารถตนเองนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการสนับสนุนการเป็น ผู้ประกอบการของนักเรียน นักศึกษาทั้งในระดับมหาวิทยาลัย (university student) และระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (senior high school student) อีกด้วย

2.2.4 การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (perceived opportunity)

การรับรู้โอกาสเป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างธุรกิจและเกี่ยวข้องกับความเข้าใจใน การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ จากการสำรวจของ BUSEM (2013) เกี่ยวกับการรับรู้โอกาสในการ ประกอบธุรกิจ พบว่า 45.3% ของประชากรไทยรับรู้ถึงโอกาสในการเริ่มต้นธุรกิจ

การรับรู้โอกาสเป็นปัจจัยที่ถูกกล่าวถึงอย่างมากและได้รับการยอมรับและ นำมาใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบธุรกิจ และการรับรู้โอกาสคือทักษะที่จะทำให้ ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้ผู้ประกอบการที่มีระดับการรับรู้ โอกาสที่สูงจะมีความแตกต่างกับผู้ประกอบการที่มีระดับการรับรู้โอกาสที่ต่ำอีกด้วย (Wasdani & Mathew, 2014) การเริ่มต้นทำธุรกิจเป็นกระบวนการตัดสินใจที่มีความเสี่ยง จากการศึกษางานวิจัย ในอดีต พบว่าการที่บุคคลชอบความเสี่ยงทำให้บุคคลสามารถรับรู้ถึงสถานการณ์ในแต่ละรูปแบบที่เขา เผชิญ หากสถานการณ์ไหนที่มีแนวโน้มให้ผลลัพธ์ที่เป็นบวกนั้นแสดงว่าบุคคลมองเห็นโอกาสและอาจ

เป็นจุดเริ่มต้นในการเริ่มทำธุรกิจได้ (Krueger, 2000) นอกจากนี้ ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน การเพิ่มขึ้นของการรับรู้โอกาสในการประกอบการธุรกิจช่วยเพิ่มทัศนคติเชิงบวกในการประกอบการธุรกิจ รวมถึงยังผลักดันบุคคลในด้านความตั้งใจในการประกอบการธุรกิจ และปัจจุบันงานวิจัยส่วนใหญ่ระบุว่า การรับรู้โอกาสจะเพิ่มความตั้งใจในการเริ่มต้นธุรกิจอีกด้วย (Walker et al., 2013)

2.2.5 ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (passion for startup business)

สิ่งที่มีความสำคัญแต่ยังไม่ได้มีการศึกษาเท่าที่ควรเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการเกิดเป็นความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ นั่นคือ ความหลงใหลในงานของคุณ งานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเข้ากันได้ของความหลงใหลในงาน เช่น ลักษณะของคนที่ย่างงาน (workaholics) ในขณะที่ Ho et al. (2011) และ Baum & Locke (2004) ได้ศึกษาความหลงใหลในงานที่เกี่ยวกับความสมัครใจและความกระตือรือร้นในการทำงานของคุณ พบว่า ความหลงใหลในงานนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลมีประสบการณ์ ความรู้สึกที่ดีและมีความสุขเมื่อเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานนั้น ๆ

Rachmawan et al. (2015) ระบุถึงลักษณะพฤติกรรมที่ผู้ประกอบการควรมี คือ ความหลงใหลในธุรกิจ โดยผู้ประกอบการต้องมีความสนใจในธุรกิจ เพราะต้องมีอุปสรรคมากมายที่ต้องเอาชนะให้ได้ หากผู้ประกอบการไม่มีความหลงใหลหรือความสนใจในงาน ธุรกิจก็ไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้

ความหลงใหลในงานบางครั้งไม่เพียงแต่อยู่ในกลุ่มองค์ประกอบทางอารมณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นความรู้ความเข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วย เนื่องจาก ความหลงใหลในงานจะบ่งบอกถึงความพยายามในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ทำให้บุคคลตั้งใจที่จะทำงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ความหลงใหลที่มากขึ้นจากการที่บุคคลดำเนินงานในงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความสามารถที่มากขึ้นของพวกเขา จะช่วยลดความไม่แน่นอนในการทำงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย เพราะความหลงใหลที่มากขึ้นนั้นจะช่วยให้พวกเขาเกิดตัวเลือกที่หลากหลายเพื่อใช้แก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่ท้าทายได้อีกด้วย (Vallerand et al., 2003)

2.2.6 ความพึงพอใจในงานประจำ (job satisfaction)

ความพึงพอใจในงานเป็นประเด็นที่ถูกให้ความสนใจเป็นอย่างมากในงานวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการ การซึ่งองค์กรที่มีนโยบายหรือระเบียบการปฏิบัติในการทำงานที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ความพึงพอใจในงานของพนักงานอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งนั่นอาจทำให้พนักงานต้องการที่จะออกไปเริ่มต้นสร้างธุรกิจของตนเองได้ (Cromie & Hayes, 1991)

Morris (1998) as cited in Rachmawan et al. (2015) ระบุว่า ความไม่พอใจในงานประจำเป็นตัวหลักให้บุคคลออกจากงานประจำและมุ่งหน้าไปพัฒนาและประกอบการธุรกิจเป็น

ของตนเอง และยังคงกล่าวเพิ่มอีกว่าความไม่พอใจในงานประจำของบุคคลที่มากขึ้น จะทำให้มีความเป็นไปได้ที่มากขึ้นเช่นกันว่าจะสามารถประกอบธุรกิจแล้วประสบความสำเร็จได้

Lee et al. (2009) ระบุว่าความพึงพอใจในงานในระดับที่ต่ำในมุมมองของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสามารถเกิดขึ้นได้จากความไม่สอดคล้องกัน ระหว่างการมุ่งเน้นนวัตกรรมของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีกับลักษณะขององค์กรที่มีวัฒนธรรมที่ไม่เอื้อให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งนั่นอาจเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การผันตัวเป็นผู้ประกอบการของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในที่สุด

2.2.8 นโยบายภาครัฐ (government policies)

Acs and Szerb (2007) ได้ศึกษาถึงความเข้าใจที่ดีของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการ การเติบโตของเศรษฐกิจ และนโยบายสาธารณะ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงไปตามขั้นตอนของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งพบว่านโยบายภาครัฐถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการ นโยบายภาครัฐที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างธุรกิจใหม่ ๆ เช่น การยกเว้นภาษีในช่วงแรกของการก่อตั้งธุรกิจ รัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบายของประเทศควรที่จะพิจารณาการส่งเสริมผู้ประกอบการเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดนโยบายระดับประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับที่ vanStel et al. (2005) ระบุว่า นโยบายภาครัฐที่กระตุ้นและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการไม่เพียงแต่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาสังคมผู้ประกอบการเพียงอย่างเดียว แต่ในระยะยาวจะนำไปสู่การพัฒนาาระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและยั่งยืนของประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ Gelard and Saleh (2011) ศึกษาถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของชาวอิหร่าน พบว่า ในประเทศอิหร่านผู้ประกอบการไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลที่เพียงพอ และเพื่อให้เกิดเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นสำหรับผู้ประกอบการ Gelard and Saleh จึงแนะนำว่าควรมีการลดภาษีธุรกิจ เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และแหล่งเงินทุน กำหนดบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ให้มีความสำคัญกับการเป็นผู้ประกอบการและสนับสนุนให้เป็นต้นแบบแก่คนรุ่นใหม่ อำนวยความสะดวกด้านการให้บริการเครือข่ายต่างๆ รวมถึงลดกฎระเบียบข้อบังคับที่เข้มงวดลง

2.2.9 แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน (financial support)

แหล่งเงินทุนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับการสร้างธุรกิจหรือริเริ่มธุรกิจใหม่สำหรับผู้ประกอบการ Levie & Autio (2008) ได้กล่าวว่าเงินทุนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแรก ๆ ในการสร้างธุรกิจ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ยากและการขาดแคลนเงินทุนในการริเริ่มธุรกิจ ถือเป็นปัจจัยอุปสรรคอันดับต้น ๆ ของการเป็นผู้ประกอบการ ความเข้มงวดของการปล่อยเงินกู้เพื่อลงทุนในการริเริ่มธุรกิจใหม่ เป็นปัจจัยอุปสรรคที่สำคัญต่อการสร้างผู้ประกอบการ ด้วยเหตุนี้ในการส่งเสริมการสร้างสังคมผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงินจำเป็นต้องพิจารณาความเป็นไปได้ใน

การหาแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการใหม่ที่มีศักยภาพแต่ขาดการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ

โดยทั่วไปผู้ประกอบการต้องการการสนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อใช้อย่างน้อย 1 ใน 3 วัตถุประสงค์ เช่น เพื่อลดความเสี่ยงของการเริ่มต้นธุรกิจ เพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งเงินทุน และเพื่อขยายธุรกิจ อย่างไรก็ตามการสนับสนุนแหล่งเงินทุนไม่ได้ช่วยทำให้บริษัทสามารถคงอยู่ได้เสมอไป และในบางกรณีการสร้างธุรกิจใหม่ต้องการกิจกรรมอื่น ๆ จากนักลงทุน เช่น การประเมินหาความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการค้าเนินงานในอนาคต (due diligence) และการมีส่วนร่วมในการบริหารมากกว่าเพียงแค่การสนับสนุนเงินลงทุนเพียงอย่างเดียว (Wiltbank, 2005) แต่สำหรับบริษัทที่เพิ่งเริ่มต้นธุรกิจส่วนมาก เงินทุนก็ยังถือเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่สำหรับการสร้างธุรกิจใหม่เท่านั้น แต่เป็นตัวสร้างความสำเร็จของบริษัทในภายหลังได้อีกด้วย (Bruton & Ahlstrom, 2003)

2.2.10 ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup intention)

DINC & BUIC (2016) กล่าวว่า การตัดสินใจที่จะมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประกอบการถูกมองว่าเกิดจากความสมัครใจของบุคคล แต่ก่อนที่บุคคลจะมาถึงขั้นตอนในการตัดสินใจได้นั้น จะต้องเริ่มมาจากความตั้งใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางจิตวิทยา ก่อนซึ่ง Ajzen (1991) ระบุว่า ความตั้งใจ หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกถึงความเต็มใจที่บุคคลจะพยายามทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามกำลังและความพยายามที่มีหรือตามที่ได้วางแผนไว้ก่อนจะเกิดเป็นพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้ว ความตั้งใจที่แข็งแกร่งมีแนวโน้มทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ นอกจากนี้ Bird (1988) ยังระบุอีกว่า ความตั้งใจเป็นความมุ่งมั่นหรือสภาพจิตใจที่ชี้ทางให้บุคคลให้ความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงนั้นได้

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการถือเป็นแนวโน้มความต้องการของบุคคลในการที่จะทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ โดยการสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ๆ ผ่านโอกาสทางธุรกิจที่มองเห็น รวมถึงความชอบที่จะทำสิ่งเหล่านั้น (Susetyo & Lestari, 2014) และหากบุคคลต้องการให้ตนเองเกิดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการหรือสร้างบริษัท จำเป็นจะต้องมีทัศนคติที่ดีเพื่อให้ส่งผลให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่มีความชำนาญ (Alain et al., 2005)

ตารางที่ 1.1

สรุปความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยตามทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยและปีที่วิจัย	ATS ---> SI (H1)	IN ---> SI (H2)	SE ---> SI (H3)	PO ---> SI (H4)	PW ---> SI (H5)	JS ---> SI (H6)	GS ---> SI (H7)	FS ---> SI (H8)
Audretsch et al. (2007)							X	
Baum and Locke (2004)					X			
Brannback et al. (2008)					X			
Cardon et al. (2009)					X			
Choo and Wong (2006)								X
Couger (1988)						X		
Cromie and Hayes (1991)						X		
DINC and BUIC (2012)	X							
Eisenhauer (1995)						X		
Foo and Uy (2009)					X			
Franke and Luthje (2004)	X							
Gelard and Saleh (2011)							X	X
Gurel et al. (2010)		X						
Gurok and Atsan (2006)		X						
Hamidi et al. (2008)		X						
Iqbal et al. (2012)	X							
Kickul et al. (2008)			X					
Lee et al. (2009)						X		
Oh and Ha (2013)			X					
Rachmawan et al. (2015)			X		X	X		
Schwarz et al. (2009)	X							

ตารางที่ 1.1

สรุปความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยตามทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

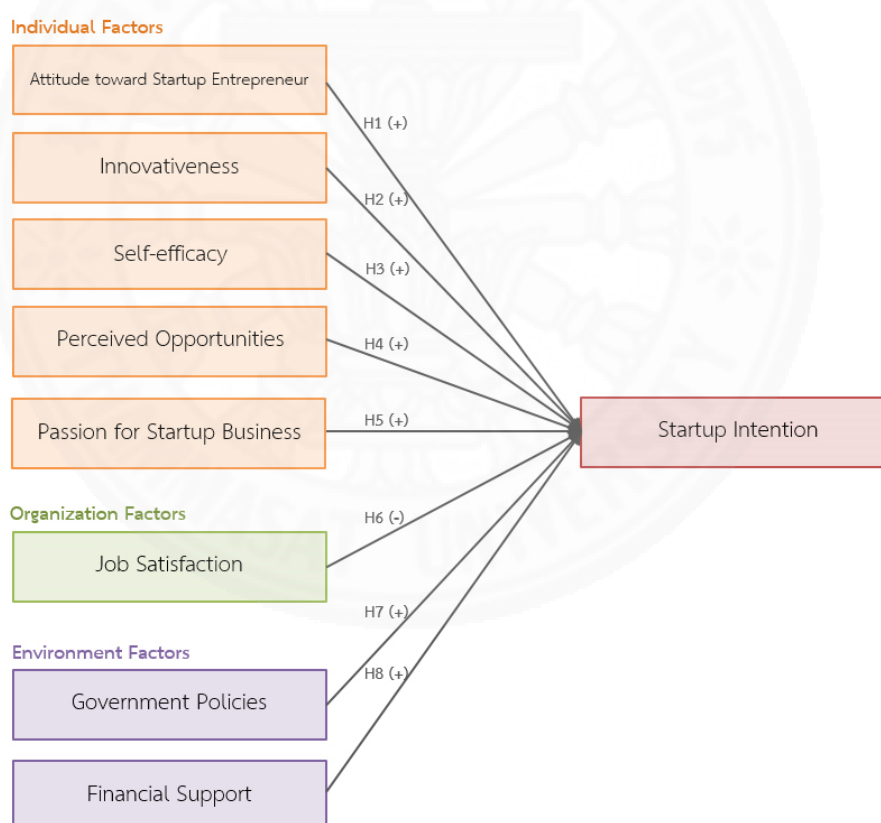
ผู้วิจัยและปีที่วิจัย	ATS ---> SI (H1)	IN ---> SI (H2)	SE ---> SI (H3)	PO ---> SI (H4)	PW ---> SI (H5)	JS ---> SI (H6)	GS ---> SI (H7)	FS ---> SI (H8)
Sadeghi et al. (2013)							X	X
Saeed et al. (2015)			X					
Taormina and Lao (2007)							X	
Tsai et al. (2016)				X				
Uddin and Bose (2012)								X
Vallerand et al. (2003)					X			
Walker et al. (2013)				X				
Wasdani & Mathew (2014)				X				
Zhao et al. (2005)			X					

บทที่ 3

กรอบหรือแนวคิดในการวิจัย

3.1 กรอบหรือแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนารอบแนวคิด โดยแบ่งออกเป็น มิติด้านบุคคล (individual factors) มิติด้านองค์กร (organizational factors) และมิติด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน (environment factors) ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 นิยามศัพท์

3.2.1 ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (attitude toward startup entrepreneur) หมายถึง จุดยืนหรือความคิด (mindset) ของบุคคลที่มีต่อการสร้างหรือประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (DINC & BUDIC, 2016)

3.2.2 ความมีนวัตกรรม (innovativeness) หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลมีลักษณะเป็นผู้บุกเบิกทางด้านเทคโนโลยีและมีการริเริ่มการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงเป็นผู้นำทางความคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี (Parasuraman & Colby, 2014)

3.2.3 การรับรู้ความสามารถตนเอง (self-efficacy) หมายถึง การรับรู้ความสามารถของบุคคล โดยตระหนักถึงความสำเร็จ และเป็นความสำเร็จในบทบาทของการเป็นผู้ประกอบการ (Chen et al., 1998)

3.2.4 การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (perceived opportunity) หมายถึง การมองเห็นโอกาสและช่องทางในการสร้างธุรกิจใหม่และเก็บเกี่ยวผลประโยชน์และกำไร โดยการตอบสนองความต้องการของตลาดและผู้บริโภค (Christensen et al., 1989)

3.2.5 ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (passion for startup business) หมายถึง ความชอบที่แข็งแกร่งที่มีต่อการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการทำงานในสิ่งที่ชอบและมีความสำคัญ (Vallerand et al., 2003)

3.2.6 ความพึงพอใจในงานประจำ (job satisfaction) หมายถึง ระดับความรู้สึกที่พนักงานรู้สึกเกี่ยวกับงานในแง่มุมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป โดยเป็นการวัดจากความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีต่องานนั้น ๆ (Graham, 1982)

3.2.7 นโยบายของภาครัฐ (government policies) หมายถึง กิจกรรมที่รัฐกระทำเกี่ยวกับการสร้างเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างธุรกิจใหม่ ๆ (Gnyawali & Fogel, 1994)

3.2.8 แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน (financial support) หมายถึง ความต้องการทางการเงินที่เพียงพอที่ผู้ประกอบการต้องการ เพื่อใช้ในการสะสมเงินลงทุนเริ่มต้น หรือเพื่อการเจริญเติบโตและขยายตัวทางการเงิน (Gnyawali & Fogel, 1994)

3.2.9 ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup intention) หมายถึง แนวโน้มความปรารถนาของแต่ละบุคคลที่จะดำเนินกิจกรรมในการเป็นผู้ประกอบการ อาจจะด้วยการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านโอกาสทางธุรกิจที่เล็งเห็นและการชอบความเสี่ยง (Ramayah & Harun, 2005)

3.3 การตั้งสมมุติฐาน

3.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

DINC & BUIC (2016) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติส่วนบุคคล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้หญิงในสหพันธ์รัฐบอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา (Federation of Bosnia and Herzegovina) โดยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 216 ฉบับ จาก 2 เมืองใหญ่ในบอสเนีย ได้แก่ เมืองทึซลา (Tuzla) และเมืองซาราเยโว (Sarajevo) ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติส่วนบุคคลและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลในเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Iqbal et al. (2012) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการประกอบอาชีพผู้ประกอบการ ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติที่ดีที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคมและความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาของ Schwarz et al. (2009) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการสร้างธุรกิจใหม่จากมุมมองของนักศึกษาชาวออสเตรเลีย พบว่า การประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง ได้รับอิทธิพลจากทัศนคติของแต่ละบุคคล เช่น ทัศนคติที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการ ทัศนคติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง และทัศนคติที่มีต่อเรื่องราวทางการเงิน ซึ่งผลที่ได้นั้นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงในบริบททางวัฒนธรรมอื่น ๆ อีกด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจของสถาบันการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา Franke & Luthje (2004) พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพส่วนตัวและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ จากการสำรวจนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านเทคนิคของสถาบันเทคโนโลยีเมสซาชูเซต พบว่า ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่อยู่ในระดับสูงส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย

สมมุติฐานที่ 1: ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความมีนวัตกรรมกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Gürol & Atsan (2006) ศึกษาถึงโปรไฟล์การเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยตุรกี โดยประเมินจากการมุ่งเป็นผู้ประกอบการ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มุ่งเป็นผู้ประกอบการนั้นจะมีลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับที่สูง เช่น มีนิสัยชอบความเสี่ยง ความเชื่ออำนาจภายในตน การต้องการความสำเร็จในระดับสูง และมีความมีนวัตกรรมในระดับที่สูง เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ Gurel et al. (2010) ได้ศึกษาถึงความตั้งใจในการเริ่มต้นทำธุรกิจของ นักศึกษาชาวอังกฤษและตุรกี ผลการศึกษาพบว่าความมีนวัตกรรมส่งผลต่อความตั้งใจในการเริ่มต้น ทำธุรกิจในเชิงบวกซึ่งสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ งานวิจัยของ Hamidi et al. (2008) แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของความมีนวัตกรรมที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ เช่นเดียวกัน

สมมุติฐานที่ 2: ความมีนวัตกรรมส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเองกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Rachmawan et al. (2015) ได้ศึกษาถึงบทบาทของการรับรู้ความสามารถตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในประเทศอินโดนีเซีย ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ความสามารถตนเองนั้นส่งผลในเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

Saeed et al. (2015) ได้ศึกษาถึงบทบาทการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยในการก่อให้เกิดเป็นความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ถึงการสนับสนุนทางการศึกษาส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นผู้ประกอบการรวมถึงแรงจูงใจส่วนบุคคล เช่น การใช้ความสามารถตนเอง การรับรู้และบทบาทหน้าที่ล้วนส่งผลถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

Oh & Ha (2013) ได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่าการรับรู้ความสามารถตนเองนั้น ส่งผลในเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Kickul et al. (2008) และ Zhao et al. (2005) แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเองและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของเด็กวัยรุ่นหญิง รวมทั้งนักศึกษาด้านธุรกิจและด้านจิตวิทยาอีกด้วย

สมมุติฐานที่ 3: การรับรู้ความสามารถตนเองส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Wasdani & Mathew (2014) ได้ศึกษาถึงการรับรู้โอกาสในการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ โดยแบ่งประเภทของผู้ประกอบการออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับวางแผนที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจ (pre-stage) ระดับเริ่มทำธุรกิจแล้วไม่เกิน 3 ปี (early-stage) และระดับทำธุรกิจมาแล้วมากกว่า 3 ปี (late-stage) ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้โอกาสทางธุรกิจนั้นก็ส่งผลถึงประเภทของผู้ประกอบการทั้ง 3 ระดับ

นอกจากนี้ Tsai et al. (2016) ได้ศึกษาถึงบทบาทของการรับรู้โอกาสในการทำธุรกิจ การกลัวความล้มเหลว และบทบาทของเพศ ผ่านการรับรู้ความสามารถที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างในประเทศจีนและไต้หวัน ผลการศึกษาพบว่า ในประเทศจีน บุคคลที่รับรู้โอกาสในการทำธุรกิจจะสามารถรับรู้ความสามารถในการทำธุรกิจและส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมากกว่าในประเทศไต้หวัน

ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของการรับรู้โอกาสในการเป็นผู้ประกอบการจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนสามารถทำให้เกิดทัศนคติเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการของบุคคล และสุดท้ายจะส่งผลให้บุคคลเกิดความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย (Walker et al., 2013)

สมมุติฐานที่ 4: การรับรู้โอกาสการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Cardon et al. (2009) และ Foo & Uy (2009) ระบุว่าความหลงใหลในงานของบุคคลและการรับรู้ความสามารถตนเองในการที่จะเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเกิดเป็นความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Brannback et al. (2006) ศึกษาพบว่าความหลงใหลในงานเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนให้บุคคลเกิดการรับรู้ความปรารถนาและความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจ รวมถึงโอกาสในการสร้างธุรกิจหรือบริษัทเป็นของตนเอง

นอกจากนี้ บุคคลที่มีความหลงใหลในงานอย่างแรงกล้าจะเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนไปสู่ประโยชน์ที่ได้จากการจัดการกับความรู้และประสบการณ์ความรู้เชิงบวกของความสำเร็จ และความหลงใหลอย่างแรงกล้าในงาน จะทำให้บุคคลสามารถรับรู้ความสามารถตนเองในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้ในที่สุด (Baum & Locke, 2004; Vallerand et al., 2003)

สมมุติฐานที่ 5: ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานประจำกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Eisenhauer (1995) ระบุว่าบุคคลเกิดแรงจูงใจในการเริ่มต้นทำธุรกิจของตนเองเมื่อความพึงพอใจในค่าตอบแทนจากการทำงานอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าการที่ได้จากการประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง ผลกระทบของความพึงพอใจในงานที่อยู่ในระดับต่ำที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากพวกเขามีแรงจูงใจในการต้องการความท้าทายและความสำเร็จขั้นสูงสุดจากงานที่พวกเขาปฏิบัติ (Couger, 1988) นอกจากนี้ Cromie & Hayes (1991) ก็ยังระบุอีกว่า การที่บุคคลจะหาช่องทางในการประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง เกิดจากความไม่พึงพอใจในงานเดิมหรืองานประจำ

Lee et al. (2009) ศึกษาพบว่าเส้นทางความก้าวหน้าในหน้าที่การงานรวมถึงการกำหนดกรอบหรือแนวทางปฏิบัติที่ตึงจนเกินไป และนโยบาย ระเบียบปฏิบัติขององค์กรที่ไม่เหมาะสม ทำให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในงานและส่งผลในเชิงลบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในทางอ้อมอีกด้วย

สมมุติฐานที่ 6: ความพึงพอใจในงานประจำส่งผลในเชิงลบต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายภาครัฐกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Taormina & Lao (2007) ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลอย่างสูงต่อแต่ละบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสามารถสนับสนุนให้บุคลากรสามารถผันตัวเป็นผู้ประกอบการได้ในสภาพแวดล้อมที่มีการส่งเสริมการทำธุรกิจ ในขณะที่หากมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ส่งเสริมกิจกรรมทางธุรกิจก็อาจทำให้เกิดเป็นปัจจัยที่ขัดขวางการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการได้เช่นเดียวกัน

Sadeghi et al. (2013) ระบุว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญเพื่อสร้างธุรกิจหรือสร้างบริษัทในกระบวนการของการเป็นผู้ประกอบการ และเงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดเป็นความตั้งใจที่ทั้งแข็งแกร่งขึ้นและอ่อนลงได้ในมุมมองของผู้ประกอบการ ดังนั้น การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อเสริมสร้างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและเพิ่มอัตราการเกิดขึ้นของบริษัทใหม่ ๆ อีกด้วย ทั้งนี้งานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสำหรับ

ผู้ประกอบการหนึ่งนั้นคือ นโยบายภาครัฐ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Audretsch et al. (2007) เปิดเผยว่าในระดับชาติและระดับภูมิภาคนโยบายสำหรับผู้ประกอบการนั้นถูกจัดทำขึ้นโดยภาครัฐ และนโยบายเหล่านั้นสามารถเพิ่มการรับรู้และความสนใจให้กับผู้ประกอบการและมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับกลุ่มผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย

สมมุติฐานที่ 7: นโยบายภาครัฐส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

3.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนกับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Sadeghi et al. (2013) ระบุว่าความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญเพื่อสร้างธุรกิจหรือสร้างบริษัทในกระบวนการของการเป็นผู้ประกอบการ และเงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดเป็นความตั้งใจที่ทั้งแข็งแกร่งขึ้นและอ่อนลงได้ในมุมมองของผู้ประกอบการ ดังนั้น การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อเสริมสร้างความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการและเพิ่มอัตราการเกิดขึ้นของบริษัทใหม่ ๆ อีกด้วย ทั้งนี้งานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง 5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสำหรับผู้ประกอบการหนึ่งนั้นคือ แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Uddin & Bose (2012) ที่พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กันอย่างแข็งแกร่งอีกด้วย

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เพียงพอเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางสำหรับผู้ประกอบการ และแหล่งเงินทุนสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ นั้นจะเป็นอุปสรรคที่ทำให้ผู้ต้องการเป็นผู้ประกอบการไม่สามารถเริ่มต้นประกอบธุรกิจได้ (Choo & Wong, 2006) นอกจากนี้ Gelard & Saleh (2011) ระบุว่า ชาวอิหร่านมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แต่ไม่สามารถเริ่มประกอบธุรกิจได้ เนื่องจากกลัวความล้มเหลว โดยมีสาเหตุมาจากไม่มีภาครัฐสนับสนุน ความแปรปรวนของสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนของสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งหมายรวมถึงภาษี การกู้ยืมสินเชื่อ และเงินลงทุนต่าง ๆ ด้วย

สมมุติฐานที่ 8: แหล่งเงินทุนที่สนับสนุนส่งผลในเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

บทที่ 4

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative analysis) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดของการกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง การหาข้อมูล การเก็บข้อมูล การวัดผลข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป ซึ่ง Morris (1998) as cited in Rachmawan et al. (2015) ระบุว่าหนึ่งในตัวแปรที่จะส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการนั้นคือ ประสบการณ์จากการทำงานประจำ (previous job experiences)

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างสามารถกำหนดได้จากจำนวนพารามิเตอร์หรือจำนวนตัวแปร ซึ่งมีการกำหนดอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างต่อจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรเป็นจำนวน 20 ต่อ 1 (Hair et al., 2010) ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรทั้งหมด 9 ตัวแปร และมีสูตรการคำนวณ ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} &= 20 \times 9 \text{ ตัวแปร} \\ &= 180 \text{ กลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

ขนาดของตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 180 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยมีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ต้องเปรียบเทียบ ผู้วิจัยจึงขอเลือกใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 240 ตัวอย่าง เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 120 ตัวอย่าง และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 120 ตัวอย่าง ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 240 ตัวอย่าง

4.2 การจัดสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ทั้งที่เป็นแบบสอบถามในรูปแบบกระดาษและแบบสอบถามออนไลน์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

- 1) คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ
- 3) ความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ
- 4) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ตาราง 5 ช่อง แบบลิเคิร์ตสเกล (likert's scale) ในการเลือกคำตอบและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	=	4 คะแนน
ไม่มีความคิดเห็น	=	3 คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน

ตารางที่ 4.1

ข้อความของปัจจัยต่าง ๆ

ปัจจัย	คำถาม	ที่มา
ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (attitude toward startup business)	1. ฉันคิดว่าการได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นมีข้อดีมากกว่าข้อเสียเมื่อเทียบกับการทำงานประจำ	ดัดแปลงจาก Iqbal et al. (2012)
	2. ฉันคิดว่าอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นอะไรที่น่าสนใจ	
	3. ฉันคิดว่าจะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ หากมีทรัพยากรในการดำเนินการที่เพียงพอ	
	4. ฉันคิดว่าการได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นจะนำมาซึ่งความพึงพอใจต่อตนเอง	

ตารางที่ 4.1

ข้อความคำถามของปัจจัยต่าง ๆ (ต่อ)

ปัจจัย	คำถาม	ที่มา
	5. ฉันคิดว่าฉันอยากประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมากกว่าการทำงานประจำในปัจจุบัน	
ความมีนวัตกรรม (innovativeness)	1. ฉันทำกิจกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ	ดัดแปลงจาก Vogelsang (2015); Wang et al. (2013)
	2. ฉันทำในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร โดยการเรียนรู้จากสิ่งใหม่ ๆ เสมอ	
	3. ฉันค้นหาเทคโนโลยี กระบวนการ เทคนิคหรือแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เสมอ	
	4. ฉันคิดหรือออกแบบแนวคิดที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่อยู่เสมอ	
	5. ฉันใช้นวัตกรรมในการปฏิบัติงานเสมอ	
การรับรู้ความสามารถ ตนเอง (self-efficacy)	1. ฉันทราบถึงรายละเอียดในการดำเนินงานที่จำเป็นต่อการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	ดัดแปลงจาก Dinc & Budic (2016)
	2. ฉันสามารถควบคุมกระบวนการต่าง ๆ ในการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพได้	
	3. ฉันทราบถึงวิธีในการพัฒนาโครงการสำหรับการเริ่มต้นเพื่อเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	4. ฉันจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ หากฉันพยายามที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	5. ฉันมองว่าการเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยากจนเกินไป	

ตารางที่ 4.1

ข้อความคำถามของปัจจัยต่าง ๆ (ต่อ)

ปัจจัย	คำถาม	ที่มา
การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (perceived opportunity)	1. ฉันรู้ว่ามีโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	ดัดแปลงจาก Wang et al. (2013)
	2. ฉันรู้ว่ามีโอกาสที่ธุรกิจสตาร์ทอัพจะเติบโตได้ในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	
	3. ฉันมีความรู้สึกตื่นตัวเป็นพิเศษต่อโอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	4. ฉันสามารถรับรู้ถึงโอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่เสมอ	
	5. ฉันมองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นแนวคิดใหม่ ๆ ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่เสมอ	
ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (passion for startup business)	1. ฉันคิดว่าการได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเองจะนำมาซึ่งความพึงพอใจในชีวิตมากกว่าการทำงานประจำ	ดัดแปลงจาก Clercq et al. (2011)
	2. ฉันคิดว่าฉันรักที่มีธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเอง	
	3. ฉันคิดว่าการได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นการสะท้อนถึงศักยภาพในตัวที่ฉันมี	
	4. ฉันคิดว่าฉันจะประสบความสำเร็จ จากการที่ฉันรักที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	5. ฉันคิดว่าบางครั้ง ฉันต้องการที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมากกว่าการทำงานประจำ	

ตารางที่ 4.1

ข้อความคำถามของปัจจัยต่าง ๆ (ต่อ)

ปัจจัย	คำถาม	ที่มา
ความพึงพอใจในงาน ประจำ (job satisfaction)	1. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับงานประจำในปัจจุบัน	ดัดแปลงจาก Lee et al. (2009); Leider et al. (2016)
	2. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับองค์กรที่ทำงานในปัจจุบัน	
	3. ฉันรู้สึกพึงพอใจกับผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบัน	
	4. ฉันรู้สึกพึงพอใจที่มีโอกาสในการใช้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตนเองในงานประจำ	
	5. ฉันรู้สึกว่าภาระงานที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบันมีความเหมาะสม	
นโยบายภาครัฐ (government policies)	1. ในประเทศของฉัน ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน	ดัดแปลงจาก Turker & Selcuk (2009); Levie & Autio (2008)
	2. ในประเทศของฉัน ระบบเศรษฐกิจของประเทศส่งเสริมให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	3. ในประเทศของฉัน นโยบายภาครัฐสร้างประโยชน์อย่างต่อเนื่องให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพที่เปิดใหม่	
	4. ในประเทศของฉัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเปิดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับชาติของภาครัฐ	
	5. ในประเทศของฉัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเปิดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับท้องถิ่นของภาครัฐ	

ตารางที่ 4.1

ข้อความคำถามของปัจจัยต่าง ๆ (ต่อ)

ปัจจัย	คำถาม	ที่มา
แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน (financial support)	1. ในประเทศของฉัน มีผู้ให้การสนับสนุนเงินทุนเพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	ดัดแปลงจาก Levie & Autio (2008)
	2. ในประเทศของฉัน มีผู้ให้การกู้ยืมเงินทุนเพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	
	3. ในประเทศของฉัน มีทุนสนับสนุนจากภาครัฐที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	
	4. ในประเทศของฉัน มีทุนสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	
	5. ในประเทศของฉัน มีการระดมทุนที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	
ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup intention)	1. ฉันมีความคิดที่จะเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเอง	ดัดแปลงจาก Wilson et al. (2007); Iqbal et al. (2012)
	2. ฉันพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	3. ฉันพยายามที่จะริเริ่มและเดินหน้าประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	
	4. ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในอนาคต	
	5. ฉันมีความตั้งใจที่จะเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในสักวัน	

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.3.1 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ และแสดงผลข้อมูลในรูปแบบของ ตาราง ข้อความ แผนภูมิ หรือกราฟต่าง ๆ รวมถึงการแจกแจงความถี่ของข้อมูล โดยแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บมาได้ในรูปแบบจำนวนและร้อยละ

4.3.2 สถิติสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) เป็นเทคนิควิธีการทางสถิติที่ใช้จับกลุ่มของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกันในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ ตัวแปรภายในองค์ประกอบเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันสูง

4.3.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ใช้เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (reliability) ของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งก็คือแบบสอบถาม โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ใช้สำหรับทดสอบ จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งหากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือสูงหรือค่อนข้างสูง แต่หากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเข้าใกล้ 0 แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือได้ค่อนข้างน้อย

4.3.4 สถิติสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (multiple regression analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระอย่างน้อย 2 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ไว้ที่ 0.05

4.3.5 การทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามวิจัย (pretest) ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม คือ 60 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี 30 ตัวอย่างและนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มและลดจำนวนตัวแปรโดยใช้เกณฑ์ค่า Factor Loadings เมื่อคำถามเกาะกลุ่มกันแล้วจึงวิเคราะห์ความเที่ยง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่มีค่า 0.7 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ (Schmitt, 1996)

บทที่ 5

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบกระดาษ (questionnaire) และแบบสอบถามออนไลน์ (online questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บได้จริงจำนวน 274 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 154 ตัวอย่าง และอายุงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 120 ตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

5.1 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามวิจัย

งานวิจัยนี้มีการทดสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม โดยทำการทดสอบทั้งสิ้น 60 ตัวอย่าง แบ่งเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 30 ตัวอย่างและนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หองค์ประกอบ (factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มและลดจำนวนตัวแปรโดยใช้เกณฑ์ค่า Factor Loadings โดยแยกวิเคราะห์เป็น 2 รอบ รอบแรกตัวแปรต้น และรอบถัดมาตัวแปรตาม จากการวิเคราะห์พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่มากกว่า 0.5 แต่มีการลดข้อคำถามจากปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพและความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ออกอย่างละ 1 ข้อ เนื่องจากข้อคำถามดังกล่าวไปจับกลุ่มกับปัจจัยอื่น ๆ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ข.2 (ภาคผนวก) เมื่อจัดกลุ่มข้อคำถามแล้วจึงวิเคราะห์ความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่า แต่ละปัจจัยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค อยู่ที่ 0.7 ขึ้นไปทั้งหมด แสดงถึงความเที่ยงตรงในการตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางที่ ข.1 (ภาคผนวก)

5.2 การสอบทานข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ

5.2.1 การสอบทานข้อมูลที่หายไป (missing data)

จากการสอบทานข้อมูลที่ขาดหายไปของแบบสอบถามจำนวน 274 ชุด โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามกระดาษ จำนวน 154 ชุด และแบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 120 ชุด สำหรับแบบสอบถามกระดาษ พบว่ามีข้อมูลขาดหาย ซึ่งเกิดจากการตอบข้อมูลไม่ครบจำนวน 3 ชุด ผู้วิจัยจึง

คัดแบบสอบถาม 3 ชุดดังกล่าวทิ้ง เหลือแบบสอบถามที่ใช้ได้จริงเพียง 151 ชุด และสำหรับแบบสอบถามออนไลน์ พบว่าไม่มีข้อมูลที่ขาดหาย เนื่องจากในการเก็บข้อมูลได้มีการกำหนดให้ผู้ตอบคำถามต้องตอบคำถามครบทุกข้อก่อนบันทึกและส่งข้อมูล

5.2 การสอบทานการกระจายตัวของข้อมูล (frequencies)

งานวิจัยนี้ทดสอบโดยใช้ค่า Skewness ทหารด้วยค่า Standard Error of Skewness ซึ่งใช้ค่าที่อยู่ระหว่าง -3 ถึง 3 เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการกระจายของข้อมูลที่อยู่ในลักษณะปกติ ทั้งนี้พบว่า ตัวแปรอิสระมีการกระจายแบบปกติ (normal) ดังแสดงในตารางที่ ค.11 (ภาคผนวก)

5.3 การวิเคราะห์ตัวแปร (factor analysis)

งานวิจัยนี้นำตัวแปรทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มและลดจำนวนตัวแปรให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้การหมุนแกนในลักษณะของ Equalmax Rotation และหลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาคือ ค่า Factor Loading ที่ต้องสูงกว่า 0.5 รวมถึงค่า KMO (kaiser-meyer-olkin) ต้องมีค่าสูงกว่า 0.5 ด้วยเช่นกัน (Hair et al, 2006) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

5.3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรต้น ได้แก่ ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐและแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน

ตารางที่ 5.1

แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
GOV3	0.871							
GOV2	0.833							

ตารางที่ 5.1

แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมี
 นวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความ
 หลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
GOV4	0.750							
GOV1	0.728							
GOV5	0.636							
FIN2		0.810						
FIN1		0.780						
FIN4		0.761						
FIN3		0.728						
FIN5		0.727						
PAS5			0.834					
PAS2			0.769					
PAS1			0.763					
PAS4			0.702					
PAS3			0.676					
INN3				0.832				
INN2				0.804				
INN4				0.793				
INN1				0.757				
INN5				0.651				
JOB1					0.869			
JOB2					0.827			
JOB5					0.803			
JOB3					0.770			
JOB4					0.747			

ตารางที่ 5.1

แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ที่สนใจต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมี
นวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความ
หลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
SEL3						0.896		
SEL2						0.856		
SEL1						0.848		
ATT4							0.766	
ATT2							0.742	
ATT3							0.741	
OPP2								0.860
OPP1								0.743
OPP3								0.560

a. KMO = 0.877

b. % of Variance = 74.056

c. Bartlett's Test: Approx. Chi-Square = 6.493E3; df = 561

5.3.2 การวิเคราะห์ตัวแปรตาม ได้แก่ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ตารางที่ 5.2

แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ
	1
INT4	0.941
INT3	0.925
INT5	0.901

ตารางที่ 5.2

แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ
	1
INT1	0.882
INT2	0.879

- KMO = 0.870
- % of Variance = 82.066
- Bartlett's Test: Approx. Chi-Square = 1337E3; df = 10

5.4 การวิเคราะห์ความเที่ยง (reliability analysis Cronbach's alpha)

ความเที่ยงตรงในการตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ที่มีค่า 0.7 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์วัด (Grau, 2007) โดยผลจากการวิเคราะห์พบว่า แต่ละปัจจัยมีค่ามากกว่า 0.7 ทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3

แสดงการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงในการตอบแบบสอบถาม

Factor	Cronbach's Alpha	N of Items
Attitude toward Startup (ATT)	0.805	3
Innovativeness (INN)	0.888	5
Self-Efficacy (SEL)	0.895	3
Perceived Opportunity (OPP)	0.800	3
Passion for Work (PAS)	0.922	5
Job Satisfaction (JOB)	0.872	5
Government Policies (GOV)	0.896	5
Financial Support (FIN)	0.909	5
Startup Intention (INT)	0.945	5

5.5 สถิติเชิงพรรณนา

5.5.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลที่เก็บได้ทั้งหมดจำนวน 271 ตัวอย่าง สามารถจำแนกเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 151 ตัวอย่างและนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 120 ตัวอย่าง ซึ่งจากข้อมูลที่ได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่มเป็นเพศชาย อายุ 25-34 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดคือระดับมหาวิทยาลัยหรือปริญญาตรีและส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ดังแสดงในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4

แสดงการสรุปลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	112	74.17	87	72.50
หญิง	39	25.83	33	27.50
	151	100.00	120	100.00
อายุ				
18-24 ปี	53	35.10	0	0
25-34 ปี	97	64.24	68	56.67
35-44 ปี	1	0.66	48	31.79
45-55 ปี	0	0	2	1.32
55 ปีขึ้นไป	0	0	2	1.32
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.4

แสดงการสรุปลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด				
มัธยมศึกษา	1	0.66	0	0
วิทยาลัยอาชีวศึกษา	1	0.66	0	0
มหาวิทยาลัย	135	89.41	92	76.67
บัณฑิตศึกษา	14	9.27	28	23.33
	151	100.00	120	100.00
สถานภาพสมรส				
โสด	147	97.35	81	67.50
สมรส	4	2.65	39	32.50
	151	100.00	120	100.00

5.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานและองค์กรที่ทำงานปัจจุบัน

ข้อมูลที่เก็บได้สามารถวิเคราะห์ลักษณะงานและองค์กรที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ดังตารางที่ 5.5 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในองค์กรขนาดใหญ่ที่มีพนักงานตั้งแต่ 200 คนและทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาทขึ้นไป (JobsDB, 2017) นอกจากนี้ประเภทการทำงานด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่พัฒนาระบบด้าน Web Application ส่วนนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่พัฒนาระบบด้าน Web Application และ Desktop Application

ตารางที่ 5.5

แสดงการสรุปลักษณะงานและองค์กรที่ทำงานปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะงานและองค์กร	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ขนาดองค์กรที่ปฏิบัติงาน				
องค์กรขนาดใหญ่	65	43.05	66	55.00
องค์กรขนาดกลาง	28	18.54	22	18.33
องค์กรขนาดเล็ก	58	38.41	32	26.67
	151	100.00	120	100.00
ประเภทการทำงานด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์				
Web Application	119		81	
Desktop Application	44		80	
Mobile Application	80		49	
อื่นๆ	14		18	

5.5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ

ข้อมูลที่เก็บได้สามารถวิเคราะห์ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ดังตารางที่ 5.6 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจและครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่ได้ประกอบธุรกิจ รวมถึงส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่สนับสนุนการประกอบธุรกิจทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

ตารางที่ 5.6

แสดงการสรุปประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพหรือเอสเอ็มอี				
มี	17	11.26	15	12.50
ไม่มี	134	88.74	105	87.50
	151	100.00	120	100.00
ครอบครัวประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพหรือเอสเอ็มอี				
เป็น	20	13.25	15	12.50
ไม่เป็น	131	86.75	105	87.50
	151	100.00	120	100.00
การเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ				
เคย	17	11.26	7	5.83
ไม่เคย	134	88.74	113	94.17
	151	100.00	120	100.00
การเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ				
เคย	14	9.27	14	11.67
ไม่เคย	137	90.73	106	88.33
	151	100.00	120	100.00

5.5.4 ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ

ข้อมูลที่เก็บได้ สามารถวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ได้ดังตารางที่ 5.7 โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่รู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพและเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างธุรกิจสตาร์ทอัพและธุรกิจเอสเอ็มอีในระดับปานกลาง สำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ ง.1 (ภาคผนวก) ได้แก่ Wongnai, OokBee และ Eatigo ตามลำดับ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงนโยบายการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ

สำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนทั้ง 3 แหล่ง ได้แก่ Venture Capital, Angel Investor และ Crowdfunding พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ไม่รู้จักแหล่งเงินทุนทั้ง 3 แหล่ง ดังแสดงในตารางที่ 5.8 นอกจากนี้ จากตารางที่ 5.9 และ 5.10 ยังแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่รู้จักโครงการหรือกิจกรรมสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพที่จัดขึ้นทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน มีเพียงการจัดงาน Startup Thailand 2016 และโครงการ AIS the Startup ที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มรู้จักในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ยังมีนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ที่รู้จักโครงการ Digital Startup ของภาครัฐและโครงการ Dtac Accelerate ของภาคเอกชนในระดับปานกลางอีกด้วย

ตารางที่ 5.7

แสดงข้อมูลความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
คุณรู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพหรือไม่				
รู้จักดี	46	30.46	35	29.17
รู้จักปานกลาง	95	62.91	66	55.00
ไม่รู้จัก	10	6.63	19	15.83
	151	100.00	120	100.00
คุณเข้าใจความแตกต่างระหว่างธุรกิจสตาร์ทอัพและธุรกิจเอสเอ็มอีหรือไม่				
เข้าใจดี	37	24.50	25	20.83
เข้าใจปานกลาง	84	55.63	61	50.83
ไม่เข้าใจ	30	19.87	34	28.34
	151	100.00	120	100.00
คุณทราบเกี่ยวกับนโยบายการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐหรือไม่				
ทราบดี	14	9.27	8	6.67
ทราบปานกลาง	62	41.06	41	34.17
ไม่ทราบ	75	49.67	71	59.16
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.8

แสดงข้อมูลความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
Venture Capital				
รู้จักดี	19	12.58	10	8.33
รู้จักปานกลาง	42	27.81	38	31.67
ไม่รู้จัก	90	59.61	72	60.00
	151	100.00	120	100.00
Angle Investor				
รู้จักดี	11	7.28	10	8.33
รู้จักปานกลาง	39	25.83	26	21.67
ไม่รู้จัก	101	66.89	84	70.00
	151	100.00	120	100.00
Crowdfunding				
รู้จักดี	20	13.25	14	11.67
รู้จักปานกลาง	49	32.45	34	28.33
ไม่รู้จัก	82	54.30	72	60.00
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.9

แสดงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ

โครงการ/กิจกรรม ที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
การจัดงาน Startup Thailand 2016				
รู้จักดี	44	29.14	8	6.67
รู้จักปานกลาง	72	47.68	63	52.50
ไม่รู้จัก	35	23.18	49	40.83
	151	100.00	120	100.00
โครงการ Digital Startup				
รู้จักดี	25	16.56	5	4.17
รู้จักปานกลาง	64	42.38	41	34.17
ไม่รู้จัก	62	41.06	74	49.01
	151	100.00	120	100.00
โครงการ Innovative Startup @University				
รู้จักดี	11	7.28	1	0.83
รู้จักปานกลาง	43	28.48	18	15.00
ไม่รู้จัก	97	64.24	101	84.17
	151	100.00	120	100.00
โครงการ Startup in Residence				
รู้จักดี	4	2.64	0	0
รู้จักปานกลาง	23	15.23	13	10.83
ไม่รู้จัก	124	82.13	107	89.17
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.9

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ (ต่อ)

โครงการ/กิจกรรม ที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
โครงการ SPARK Global Acceleration Program				
รู้จักดี	8	5.30	3	2.50
รู้จักปานกลาง	28	18.54	20	16.67
ไม่รู้จัก	115	76.16	97	80.83
	151	100.00	120	100.00
การจัดกิจกรรม Workshop UAV Startup 2017				
รู้จักดี	3	1.99	0	0
รู้จักปานกลาง	27	17.88	15	12.50
ไม่รู้จัก	121	80.13	105	87.50
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.10

แสดงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาคเอกชน

โครงการ/กิจกรรม ที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
Dtac Accelerate				
รู้จักดี	48	31.79	21	17.50
รู้จักปานกลาง	52	34.44	36	30.00
ไม่รู้จัก	51	33.77	63	52.50
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.10

แสดงข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาคเอกชน (ต่อ)

โครงการ/กิจกรรม ที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
AIS the Startup				
รู้จักดี	46	30.46	20	16.66
รู้จักปานกลาง	54	35.76	50	41.67
ไม่รู้จัก	51	33.78	50	41.67
	151	100.00	120	100.00
True Incube				
รู้จักดี	31	20.53	17	14.17
รู้จักปานกลาง	48	31.79	36	30.00
ไม่รู้จัก	72	47.68	67	55.83
	151	100.00	120	100.00
Krungsri RISE Fintech				
รู้จักดี	21	13.91	9	7.50
รู้จักปานกลาง	43	28.48	19	15.83
ไม่รู้จัก	87	57.62	92	76.67
	151	100.00	120	100.00
Digital Ventures				
รู้จักดี	14	9.27	8	6.67
รู้จักปานกลาง	49	32.45	21	17.50
ไม่รู้จัก	88	58.28	91	75.83
	151	100.00	120	100.00

ตารางที่ 5.10

แสดงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาคเอกชน (ต่อ)

โครงการ/กิจกรรม ที่สนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี		นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
Amadeus NEXT				
รู้จักดี	4	2.65	4	3.33
รู้จักปานกลาง	32	21.19	6	5.00
ไม่รู้จัก	115	76.16	110	91.67
	151	100.00	120	100.00

5.5.5 ข้อเสนอแนะที่ส่งเสริมให้เกิดการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากข้อเสนอแนะทั้งหมด 30 ข้อ สามารถสรุปและแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.5.5.1 ด้านการให้ความรู้ในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ซึ่งอาจอยู่ในลักษณะของการให้คำแนะนำ (coaching) ให้คำปรึกษา (mentoring) หรือการฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน (on the job training) โดยความร่วมมือจากภาคเอกชนที่มีประสบการณ์ตรง ทั้งนี้ ต้องสามารถให้ความรู้กับผู้ประกอบการหน้าใหม่ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทางธุรกิจ (การนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาด) สามารถช่วยเหลือให้คำปรึกษากับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ควรมีการให้ความรู้สำหรับนักศึกษา โดยอาจมีการจัดเป็นอบรมฝึกปฏิบัติ (workshop) เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อเป็นการปลูกฝังและสร้างแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพได้ในอนาคต

5.5.5.2 ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาครัฐควรมีการปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและสนับสนุนแนวทางการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และเอื้อผลประโยชน์ให้ธุรกิจสามารถเติบโต สร้างผลกำไรและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รวมถึงภาครัฐควรเข้าใจถึงการพัฒนาประเทศโดยใช้ประโยชน์จากกลไกทุนนิยมให้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ภาครัฐควรมีนโยบายการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพหน้าใหม่ และนโยบายด้านเงินทุนสนับสนุนสำหรับผู้ประกอบการสตาร์ทอัพที่ประสบความล้มเหลว เพื่อให้สามารถลุกขึ้นมาสร้างธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้อีกครั้ง

5.5.5.3 ด้านเงินทุนที่สนับสนุน ภาคเอกชนควรมีทุนสนับสนุนที่เพียงพอต่อทั้งธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จแล้ว และต่อธุรกิจสตาร์ทอัพที่เพิ่งเริ่มต้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (passion) และมีความคิดสร้างสรรค์ที่แรงกล้าในการที่จะประสบความสำเร็จได้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ควรมีหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลที่สามารถให้คำปรึกษาทางด้านเงินทุนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้อีกด้วย

5.5.5.4 ด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ควรมีการเผยแพร่ สื่อสารและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพให้ขยายออกไปในวงกว้างกว่านี้ ไม่ใช่เพียงแค่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง นำเสนอในมุมมองที่น่าสนใจว่าการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นส่งผลดีอย่างไร ต่อทั้งตัวผู้ประกอบการและต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงอาจเปิดให้มีการระดมสมอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการกับภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

5.5.5.5 ด้านทักษะและความสามารถ ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมักมีความศรัทธาในแนวคิดที่เข้มแข็งมาก มีความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพที่แรงกล้า มีความคิดสร้างสรรค์ที่พร้อมจะถ่ายทอดได้ตลอดเวลา รวมถึงมีความมุ่งมั่น สัมแล้วลุก อดทนรอโอกาสที่จะประสบความสำเร็จและพร้อมเปิดโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ

5.5.6 ข้อเสนอแนะที่เป็นอุปสรรคต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากข้อเสนอแนะทั้งหมด 32 ข้อ สามารถสรุปและแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

5.5.6.1 ด้านเงินทุนสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เงินทุนที่ภาคเอกชนสนับสนุนไม่เพียงพอต่อธุรกิจสตาร์ทอัพที่มี และการสนับสนุนมากที่สุดส่วนใหญ่อยู่ที่หลักแสน (บาท) ซึ่งไม่เพียงพอต่อการเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และเน้นการลงทุนเฉพาะในธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จไปแล้ว ซึ่งมีจำนวนไม่มาก เงินทุนสนับสนุนจึงกระจุกตัวอยู่ที่สตาร์ทอัพกลุ่มนี้เพียงกลุ่มเดียว โดยไม่ให้ออกสด้านเงินทุนสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพที่เพิ่งเริ่มต้นและที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในวงกว้าง ซึ่งมีจำนวนมากพอสมควร

5.5.6.2 ด้านการขาดการให้ความรู้ในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ นักพัฒนาซอฟต์แวร์ส่วนใหญ่มักประสบกับปัญหาด้านการขาดความรู้ในการประกอบธุรกิจ รวมถึงความรู้ด้านกฎหมาย ภาษี การเงิน ฯลฯ และขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทางธุรกิจ โดยปัจจุบันที่มีการจัดกิจกรรมอยู่ในบางครั้งยังไม่เพียงพอ และความรู้ที่ได้ยังไม่ตรงประเด็นและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์จริงในทางปฏิบัติ

5.5.6.3 ด้านความเสี่ยง การกลัวความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่ธุรกิจสตาร์ทอัพไม่ประสบความสำเร็จตามต้องการ ซึ่งต้องแบกรับภาระและความกดดันจากทั้งเจ้าของเงินลงทุน ทีมงานที่ต้องรับผิดชอบดูแลและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงการต้องต่อสู้กับความคิด ความ

มุ่งมั่นของตนเองเพื่อให้ผ่านไปได้ นอกจากนี้ การประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอาจต้องแลกมากับการต้องออกจากงานประจำ หากประสบความสำเร็จแล้วอาจจะไม่สามารถกลับไปทำงานประจำเดิมได้อีก

5.5.6.4 ด้านการให้การสนับสนุนจากภาครัฐและสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ การสนับสนุนจากภาครัฐในด้านกฎหมายที่ยังไม่เอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพได้อย่างเต็มที่ รวมถึงสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศในช่วงที่ยังไม่เหมาะสมกับการลงทุน นักลงทุนจึงมองข้ามธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยไป และการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดีจะทำให้การเติบโตของธุรกิจนั้นเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ ยังไม่มั่นใจในการบริหารจัดการของภาครัฐอีกด้วย

5.5.6.5 ด้านการขาดการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ บุคลากรในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยรับรู้เกี่ยวกับนโยบายสนับสนุนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ภาครัฐจัดขึ้น ขาดการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ทำให้คนส่วนใหญ่ยังมองว่าธุรกิจสตาร์ทอัพยังเป็นเรื่องที่ไกลตัว

5.5.6.6 ด้านการขาดทักษะและความสามารถ ส่วนใหญ่บุคลากรในประเทศยังขาดความคิดสร้างสรรค์ และขาดความหลงใหลที่แรงกล้าในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

5.5.7 การวิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของบุคลากรในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ปัจจัยทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (3.96) ปัจจัยการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (3.81) ปัจจัยความมีนวัตกรรม (3.75) ปัจจัยความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (3.63) ปัจจัยความพึงพอใจในงานประจำ (3.36) ปัจจัยแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน (2.98) ปัจจัยนโยบายภาครัฐ (2.95) และปัจจัยการรับรู้ความสามารถตนเอง (2.79) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11

วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	Mean	SD.
ATT2 ฉันคิดว่าอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นอะไรที่น่าสนใจ	4.10	0.809

ตารางที่ 5.11

วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อความคำถาม	Mean	SD.
ATT3 ฉันคิดว่าจะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ หากมีทรัพยากรในการดำเนินการที่เพียงพอ	3.95	0.920
ATT4 ฉันคิดว่าฉันได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นจะนำมาซึ่งความพึงพอใจต่อตนเอง	3.82	0.920
ค่าเฉลี่ยรวม	3.96	
INN1 ฉันทำกิจกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.72	0.974
INN2 ฉันทำในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร โดยการเรียนรู้จากสิ่งใหม่ๆ เสมอ	3.76	0.949
INN3 ฉันค้นหาเทคโนโลยี กระบวนการ เทคนิคหรือแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เสมอ	3.83	0.912
INN4 ฉันคิดหรือออกแบบแนวคิดที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่อยู่เสมอ	3.61	0.873
INN5 ฉันใช้นวัตกรรมในการปฏิบัติงานเสมอ	3.85	0.906
ค่าเฉลี่ยรวม	3.75	
SEL1 ฉันทราบถึงรายละเอียดในการดำเนินงานที่จำเป็นต่อการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	2.88	1.024
SEL2 ฉันสามารถควบคุมกระบวนการต่างๆ ในการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพได้	2.70	0.981
SEL3 ฉันทราบถึงวิธีในการพัฒนาโครงการสำหรับการเริ่มต้นเพื่อเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	2.79	1.082
ค่าเฉลี่ยรวม	2.79	
OPP1 ฉันรู้ว่ามีโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	3.83	0.979
OPP2 ฉันรู้ว่ามีโอกาสที่ธุรกิจสตาร์ทอัพจะเติบโตได้ในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์	4.02	0.847

ตารางที่ 5.11

วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อคำถาม	Mean	SD.
OPP3 ฉันมีความรู้สึกตื่นตัวเป็นพิเศษต่อโอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	3.59	0.948
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	
PAS1 ฉันคิดว่าฉันจะได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเองจะนำมาซึ่งความพึงพอใจในชีวิตมากกว่าการทำงานประจำ	3.59	1.031
PAS2 ฉันคิดว่าฉันรักที่มีธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเอง	3.52	1.017
PAS3 ฉันคิดว่าฉันจะได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นการสะท้อนถึงศักยภาพในตัวที่ฉันมี	3.84	0.971
PAS4 ฉันคิดว่าฉันจะประสบความสำเร็จ จากการที่ฉันรักที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	3.57	0.988
PAS5 ฉันคิดว่าบางครั้ง ฉันต้องการที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมากกว่าการทำงานประจำ	3.63	1.066
ค่าเฉลี่ยรวม	3.63	
JOB1 ฉันรู้สึกพึงพอใจกับงานประจำในปัจจุบัน	3.43	0.986
JOB2 ฉันรู้สึกพึงพอใจกับองค์กรที่ทำงานในปัจจุบัน	3.51	0.995
JOB3 ฉันรู้สึกพึงพอใจกับผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบัน	3.13	0.984
JOB4 ฉันรู้สึกพึงพอใจที่มีโอกาสในการใช้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตนเองในงานประจำ	3.46	0.972
JOB 5 ฉันรู้สึกว่าภาระงานที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบันมีความเหมาะสม	3.29	1.012
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	
GOV1 ในประเทศของฉัน ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน	3.10	0.941

ตารางที่ 5.11

วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อความ	Mean	SD.
GOV2 ในประเทศของฉันทัน ระบบเศรษฐกิจของประเทศส่งเสริมให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	2.87	1.010
GOV3 ในประเทศของฉันทัน นโยบายภาครัฐสร้างประโยชน์อย่างต่อเนื่องให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็ดใหม่	2.77	0.994
GOV4 ในประเทศของฉันทัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเป็ดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับชาติของภาครัฐ	3.04	1.024
GOV5 ในประเทศของฉันทัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเป็ดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับท้องถิ่นของภาครัฐ	2.99	1.071
ค่าเฉลี่ยรวม	2.95	
FIN1 ในประเทศของฉันทัน มีผู้ให้การสนับสนุนเงินทุนเพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	2.96	0.885
FIN2 ในประเทศของฉันทัน มีผู้ให้การกู้ยืมเงินทุนเพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	3.06	0.877
FIN3 ในประเทศของฉันทัน มีทุนสนับสนุนจากภาครัฐที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	2.83	0.909
FIN4 ในประเทศของฉันทัน มีทุนสนับสนุนจากภาคเอกชนที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	3.14	0.901
FIN5 ในประเทศของฉันทัน มีการระดมทุนที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เป็ดใหม่และที่กำลังเติบโต	2.92	0.861
ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	

ตารางที่ 5.11

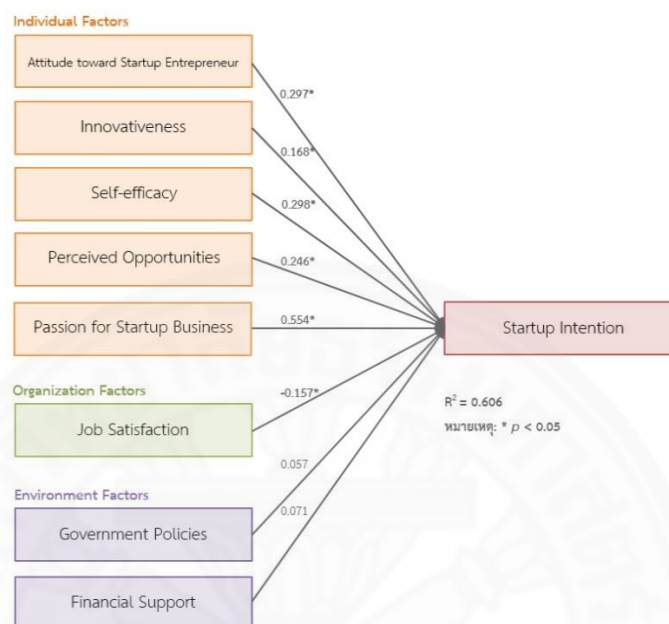
วิเคราะห์ความเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อคำถาม	Mean	SD.
INT1 ฉันมีความคิดที่จะเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเอง	3.36	1.109
INT2 ฉันพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	3.08	1.115
INT3 ฉันพยายามที่จะริเริ่มและเดินหน้าประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ	3.12	1.158
INT4 ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในอนาคต	3.37	1.141
INT5 ฉันมีความตั้งใจที่จะเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในสักวัน	3.59	1.153
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	

5.6 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression)

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างตัวแปรใหม่ด้วยการนำค่าตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor score) มาใช้สำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยงานวิจัยนี้ใช้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 ($p = 0.05$) เป็นเกณฑ์ในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ครั้ง ได้แก่ 1) วิเคราะห์จากกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด จำนวน 271 ตัวอย่าง 2) วิเคราะห์จากกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 151 ตัวอย่าง และ 3) วิเคราะห์จากกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 120 ตัวอย่าง ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

5.6.1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด) แสดงดังภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 แสดงผลการวิเคราะห์ของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม ความพึงพอใจในงานประจำ การรับรู้ความสามารถตนเอง ทักษะที่ีมีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยพิจารณาจากค่า Sig. ที่มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

เมื่อพิจารณาจากค่า β ของความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.554 แสดงว่าความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความมีนวัตกรรมอยู่ที่ 0.168 แสดงว่าความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความพึงพอใจในงานประจำอยู่ที่ -0.157 แสดงว่า ความพึงพอใจในงานประจำมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางลบ ค่า β ของการรับรู้ความสามารถตนเองอยู่ที่ 0.298 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถตนเองมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของทักษะที่ีมีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.297 แสดงว่า ทักษะที่ีมีต่อธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก และค่า β ของการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.246 แสดงว่าการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ

ในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 ถึงสมมุติฐานที่ 6

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.778 ค่าสัมประสิทธิ์ทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.606 นั่นแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 60.6 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีความสัมพันธ์ในเชิงทำนายตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ $p = 0.000$ และตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรตามที่ $F = 50.329$ ดังแสดงในตารางที่ 5.12

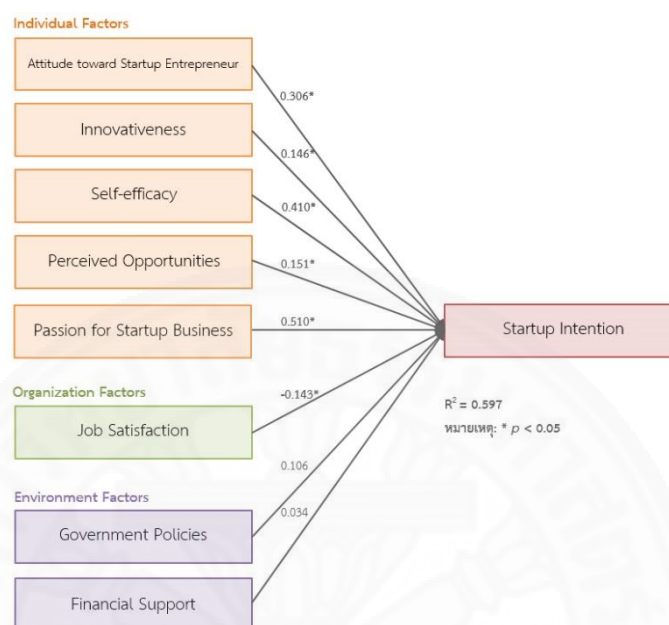
ตารางที่ 5.12

แสดงการวิเคราะห์ถดถอยของทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	4.952E-17	0.039		0.000	1.000
GOV	0.057	0.039	0.057	1.477	0.141
FIN	0.071	0.039	0.071	1.818	0.070
PAS	0.554	0.039	0.554	14.287	0.000*
INN	0.168	0.039	0.168	4.343	0.000*
JOB	-0.157	0.039	-0.157	-4.049	0.000*
SEL	0.298	0.039	0.298	7.672	0.000*
ATT	0.297	0.039	0.297	7.663	0.000*
OPP	0.246	0.039	0.246	6.339	0.000*

* $p < 0.05$

5.6.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี) แสดงดังภาพที่ 5.2

ภาพที่ 5.2 แสดงผลการวิเคราะห์ของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี

ผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม ความพึงพอใจในงานประจำ การรับรู้ความสามารถตนเอง ทักษะคิดที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยพิจารณาจากค่า Sig. ที่มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

เมื่อพิจารณาจากค่า β ของความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.510 แสดงว่าความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความมีนวัตกรรมอยู่ที่ 0.146 แสดงว่าความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความพึงพอใจในงานประจำอยู่ที่ -0.143 แสดงว่า ความพึงพอใจในงานประจำมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางลบ ค่า β ของการรับรู้ความสามารถตนเองอยู่ที่ 0.410 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถตนเองมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของทักษะคิดที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.306 แสดงว่า ทักษะคิดที่มีต่อธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก และค่า β ของการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.151 แสดงว่าการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ

ในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 ถึงสมมุติฐานที่ 6

ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.772 ค่าสัมประสิทธิ์ทำนาย (R²) เท่ากับ 0.597 นั้นแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 59.7 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีความสัมพันธ์ในเชิงทำนายตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ $p = 0.000$ และตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรตามที่ $F = 26.247$ ดังแสดงในตารางที่ 5.13

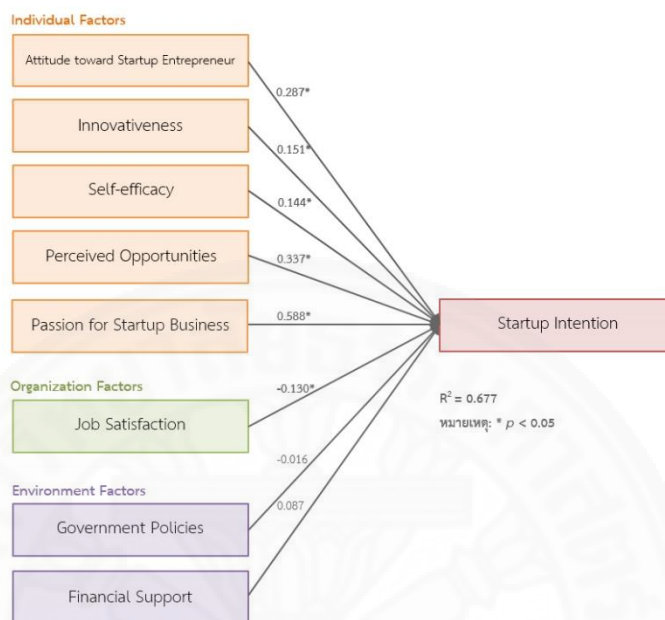
ตารางที่ 5.13

แสดงการวิเคราะห์ถดถอยของทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีวินัยตกรรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.033	0.053		0.620	0.536
GOV	0.111	0.057	0.106	1.939	0.055
FIN	0.033	0.052	0.034	0.626	0.532
PAS	0.507	0.054	0.510	9.443	0.000*
INN	0.154	0.057	0.146	2.684	0.008*
JOB	-0.142	0.054	-0.143	-2.618	0.010*
SEL	0.373	0.049	0.410	7.590	0.000*
ATT	0.274	0.048	0.306	5.693	0.000*
OPP	0.146	0.054	0.151	2.720	0.007*

* $p < 0.05$

5.6.3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป) แสดงดังภาพที่ 5.3

ภาพที่ 5.3 แสดงผลการวิเคราะห์ของกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม ความพึงพอใจในงานประจำ การรับรู้ความสามารถตนเอง ทักษะคิดที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยพิจารณาจากค่า Sig. ที่มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05

เมื่อพิจารณาจากค่า β ของความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.588 แสดงว่าความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความมีนวัตกรรมอยู่ที่ 0.151 แสดงว่าความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของความพึงพอใจในงานประจำอยู่ที่ -0.130 แสดงว่า ความพึงพอใจในงานประจำมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางลบ ค่า β ของการรับรู้ความสามารถตนเองอยู่ที่ 0.144 แสดงว่า การรับรู้ความสามารถตนเองมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ค่า β ของทักษะคิดที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.287 แสดงว่า ทักษะคิดที่มีต่อธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก และค่า β ของการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่ที่ 0.337 แสดงว่าการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ

ในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางบวก ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ 1 ถึงสมมุติฐานที่ 6

ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.823 ค่าสัมประสิทธิ์ทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.677 นั้นแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 67.7 นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีความสัมพันธ์ในเชิงทำนายตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ $p = 0.000$ และตัวแปรอิสระทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรตามที่ $F = 29.020$ ดังแสดงในตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14

แสดงการวิเคราะห์ถดถอยของทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนที่มีต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	-0.046	0.058		-0.798	0.426
GOV	-0.015	0.053	-0.016	-0.285	0.776
FIN	0.092	0.058	0.087	1.593	0.114
PAS	0.599	0.056	0.588	10.725	0.000*
INN	0.146	0.054	0.151	2.732	0.007*
JOB	-0.131	0.056	-0.130	-2.314	0.022*
SEL	0.165	0.063	0.144	2.619	0.010*
ATT	0.339	0.065	0.287	5.213	0.000*
OPP	0.351	0.059	0.337	5.924	0.000*

* $p < 0.05$

ตารางที่ 5.15

สรุปผลการวิจัยและเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

สมมุติฐาน	รายละเอียด	ผลการทดสอบ		
		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	กลุ่มอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	กลุ่มอายุงาน 5 ปีขึ้นไป
H1	ทัศนคติที่ต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ
H2	ความมีวินัยต่อกรรมส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ
H3	การรับรู้ความสามารถตนเองส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ
H4	การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ
H5	ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ
H6	ความพึงพอใจในงานประจำส่งผลเชิงลบต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ

ตารางที่ 5.15

สรุปผลการวิจัยและเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

สมมุติฐาน	รายละเอียด	ผลการทดสอบ		
		กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	กลุ่มอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	กลุ่มอายุงาน 5 ปีขึ้นไป
H7	นโยบายภาครัฐส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ
H8	แหล่งเงินทุนที่สนับสนุนส่งผลเชิงบวกต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ

5.7 อภิปรายผลการวิจัย

5.7.1 ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติที่มีต่อธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ DINC & BUIC (2016) ที่กล่าวว่าทศนคติส่วนบุคคลส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ Iqbal et al. (2012) และ Franke & Luthje (2004) ยังพบอีกว่า ทศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการได้เช่นเดียวกัน ประกอบกับข้อมูลจากตารางที่ 5.11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมองว่าธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นอะไรที่น่าสนใจ และพร้อมที่จะผันตัวไปทำหากมีทรัพยากรที่เพียงพอ เพราะฉะนั้น หากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถแสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจนในวงกว้างได้ว่าธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นคืออย่างไรทั้งต่อตัวผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศได้ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ ประเทศไทยอาจจะมีผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพหน้าใหม่ที่ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

5.7.2 ความมีนวัตกรรม

ผลการวิจัยพบว่า ความมีนวัตกรรมมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปี

ขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับที่ Guro & Atsan (2006) กล่าวว่า บุคคลที่มีความมึนวิตกรรมในระดับสูงคือลักษณะของบุคคลที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งงานวิจัยนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ค่อนข้างเป็นกลุ่มที่มีความมึนวิตกรรม ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 5.11 ที่มีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่า 3 ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ก็เป็นได้ ทั้งนี้ สิ่งที่บุคคลากลุ่มดังกล่าวควรมีเพิ่มเติมคือความรอบรู้ ความเข้าใจและวิธีการในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพที่ถูกต้อง สอดรับกับที่ในปัจจุบันธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนใหญ่มักมีลักษณะเป็นสตาร์ทอัพทางเทคโนโลยีเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์จึงถือเป็นกำลังหลักและมีความสำคัญอย่างมากต่อการก่อตั้งธุรกิจสตาร์ทอัพ นอกจากนี้ Gurel et al. (2010) และ Hamidi et al. (2010) ยังกล่าวอีกว่าความมึนวิตกรรมนั้นมีอิทธิพลและส่งผลในเชิงบวกต่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้วยเช่นกัน

5.7.3 การรับรู้ความสามารถตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถตนเองมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถตนเองนั้นส่งผลต่อความตั้งใจในการประกอบธุรกิจของนักศึกษา (Rachmawan et al., 2015) นอกจากนี้จากการศึกษาของ Kickul et al. (2015) และ Oh & Ha (2013) ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเองและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย ทั้งนี้ จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 5.9, 5.10 และ 5.11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ เช่น งาน Startup Thailand 2016 หรือเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจตลอดจนสร้างและปลุกปั้นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพอย่างโครงการ AIS The Startup และ Dtac Accelerate เป็นต้น ทำให้ทักษะในการรับรู้ความสามารถตนเองในด้านการเป็นผู้ประกอบการของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ยังไม่มากเท่าที่ควร โดยมีค่าเฉลี่ยรวมที่ต่ำกว่า 3 ดังนั้น ภาครัฐตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรมีการเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของบุคคลในประเทศให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ผ่านการอบรมให้ความรู้ แนะนำ ให้คำปรึกษา เป็นต้น

5.7.4 การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Tsai et al. (2016) ที่ศึกษาถึงบทบาทของการรับรู้โอกาสต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า บุคคลที่รับรู้โอกาสในการเป็นผู้ประกอบการจะสามารถรับรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจ และส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในที่สุด รวมถึง Walker et al. (2013) ยังระบุอีกว่าการรับรู้โอกาสในการเป็นผู้ประกอบการที่มากขึ้นจะทำให้เกิดเป็นทัศนคติเชิงบวกและส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ Wasdani & Mathew (2014) กล่าวว่า ต้นทุนทางสังคมและการศึกษานั้นมีอิทธิพลต่อการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจอย่างยิ่ง ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาของคนในสังคมให้มากขึ้น และควรมีการออกแบบและปรับปรุงนโยบายด้านการศึกษาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการปลูกฝังและให้สอดรับกับสังคมในอนาคตของประเทศที่อาจเปลี่ยนไปจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมผู้ประกอบการได้ เป็นต้น

5.7.5 ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ

ผลการวิจัยพบว่า ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวว่า ความหลงใหลในงานของบุคคลมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ประกอบการและยังส่งผลเชิงบวกต่อการเกิดเป็นความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (Cardon et al., 2009; Foo & Uy, 2009) รวมถึง Brannback et al. (2006); Buam & Locke (2004) และ Vallerland et al. (2003) ยังระบุอีกว่า ความหลงใหลในงานอย่างแรงกล้าเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการช่วยเพิ่มความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการได้

5.7.6 ความพึงพอใจในงานประจำ

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในงานประจำมีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในทางลบ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด กล่าวคือบุคคลที่มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับต่ำจะส่งผลให้บุคคลดังกล่าวนั้นเกิดการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Eisenhauer (1995) ที่กล่าวว่า เมื่อความถึงพอใจในคำตอบแทนจากการทำงานอยู่ในระดับต่ำจะส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจและความตั้งใจในการประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง รวมถึง Couger (1988) และ Cromie & Hayes (1991) ยังระบุอีกว่า การที่บุคคลจะหาช่องทางในการประกอบธุรกิจเป็นของตนเองนั้นเกิดจากความไม่พึงพอใจในงานเดิมหรืองานประจำ นอกจากนี้ ความไม่พึงพอใจในงานประจำเกิดจากความไม่ก้าวหน้าในอาชีพ รวมถึงระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดเกินไปล้วนส่งผลในเชิงลบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมได้เช่นเดียวกัน (Lee et al., 2009)

5.7.7 นโยบายภาครัฐ

ผลการวิจัยพบว่า นโยบายภาครัฐ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด โดยจากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงนโยบายการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐ จึงทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามจากข้อมูลในตารางที่ 5.11 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มองว่าระบบเศรษฐกิจภายในประเทศไม่ส่งเสริมให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ รวมถึงไม่สร้างประโยชน์ให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพ และไม่มีการสนับสนุนในธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่และที่กำลังเติบโตในระดับท้องถิ่น โดยความคิดเห็นเหล่านั้นมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 3 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ahmed et al., (2011) ที่พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอย่างนโยบายภาครัฐที่ดีมีบทบาทสำคัญในการเป็นแรงจูงใจให้บุคคลหันไปประกอบธุรกิจ แต่ปัจจัยดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งนี้อาจเกิดจากการรับรู้ของกลุ่มผู้ประกอบการที่ยังไม่ทราบถึงนโยบายที่สนับสนุนเหล่านั้น ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารประชาสัมพันธ์นโยบายสนับสนุนต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพให้เพิ่มมากขึ้น

5.7.8 แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน

ผลการวิจัยพบว่า แหล่งเงินทุนที่สนับสนุน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี อายุงาน 5 ปีขึ้นไป และนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด โดยจากตารางที่ 5.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ไม่รู้จักแหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพอย่าง Venture Capital, Angel Investor และ Crowdfunding มีเพียงกลุ่มที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ที่รู้จัก Venture Capital ในระดับปานกลาง จึงทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามจากข้อมูลในตารางที่ 5.11 พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มองว่า ในประเทศไทยยังมีผู้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุน โดยเฉพาะจากภาครัฐ รวมถึงการระดมทุนต่าง ๆ ที่ยังไม่ค่อยเพียงพอต่อธุรกิจสตาร์ทอัพที่เปิดใหม่และที่กำลังเติบโต โดยความคิดเห็นเหล่านั้นมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 3 ซึ่งสอดคล้องกับที่ Choo & Wong (2013) และ Gelard & Saleh (2011) ระบุว่า การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ไม่เพียงพอและไม่มีภาครัฐให้การสนับสนุนนั้น จะเป็นอุปสรรคที่ทำให้ผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการไม่สามารถเริ่มต้นประกอบธุรกิจได้

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการศึกษา ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ข้อจำกัดที่พบในงานวิจัย รวมถึงข้อเสนอแนะในการพัฒนาการศึกษาวิจัยต่อยอดในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล เพื่อหาความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยศึกษาจากปัจจัยต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติ ได้แก่ มิติส่วนบุคคล ประกอบด้วยทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ มิติด้านองค์กร ประกอบด้วย ความพึงพอใจในงานประจำ และมิติด้านสภาพแวดล้อมที่สนับสนุน ประกอบด้วย นโยบายภาครัฐและแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน โดยมีการศึกษาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปีและกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เก็บและรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถามทั้งที่เป็นกระดาษและแบบสอบถามออนไลน์โดยผ่านการประเมินความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ ทั้งนี้ ข้อมูลที่รวบรวมได้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัย การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ มีจำนวน 271 ตัวอย่าง แบ่งเป็น กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 151 ตัวอย่าง และกลุ่มที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 120 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่มเป็นเพศชาย อายุ 25-34 ปี การศึกษาสูงสุดระดับมหาวิทยาลัยหรือปริญญาตรี และมีสถานภาพโสด นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในองค์กรขนาดใหญ่ ประเภทการทำงานด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่พัฒนาระบบประเภท Web Application ส่วนกลุ่มที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่พัฒนาระบบทั้งประเภท Web Application และ Desktop Application สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจและ

ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่ได้ประกอบธุรกิจ รวมถึงส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่สนับสนุนการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน

สำหรับการวิเคราะห์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่รู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพและเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างธุรกิจสตาร์ทอัพและธุรกิจเอสเอ็มอีในระดับปานกลาง สำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักมากที่สุดได้แก่ Wongnai, OokBee และ Eatigo ตามลำดับ ส่วนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนทั้ง 3 แหล่ง ได้แก่ Venture Capital, Angel Investor และ Crowdfunding พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ไม่รู้จักแหล่งเงินทุนทั้ง 3 แหล่ง ยกเว้นเพียงกลุ่มที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ที่รู้จักแหล่งเงินทุนอย่าง Venture Capital ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ส่วนใหญ่ไม่รู้จักโครงการหรือกิจกรรมสนับสนุนที่จัดขึ้นทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน มีเพียงกลุ่มที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ที่รู้จักการจัดงาน Startup Thailand 2016 และโครงการ AIS the Startup ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามผ่านการวิเคราะห์ถดถอย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป รวมถึงนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ได้แก่ ปัจจัยด้านความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ปัจจัยด้านความมีนวัตกรรม ปัจจัยด้านความพึงพอใจในงานประจำ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถตนเอง ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และปัจจัยด้านการรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของแต่ละกลุ่มนั้นไม่แตกต่างกัน โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพมากที่สุดสำหรับกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี และกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้ความสามารถตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพตามลำดับ รวมถึงกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไปนั้น ปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความมีนวัตกรรมตามลำดับ สำหรับปัจจัยที่ไม่ส่งผลอย่างนโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุนนั้นไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญเช่นเดียวกันทั้ง 3 กลุ่ม ทั้งนี้ หากมองในด้านมิติของปัจจัย พบว่า มิติที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพมากที่สุดคือ มิติส่วนบุคคลและมิติองค์การตามลำดับ ส่วนมิติสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนนั้น ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

6.2 ประโยชน์ของงานวิจัย

6.2.1 ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงทฤษฎี

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาถึงความตั้งใจในการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป โดยใช้ทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผลเป็นกรอบในการศึกษา และมีการเพิ่มปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้าไป ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยในอดีตที่ส่วนใหญ่เน้นมักทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาหรือนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้นอกจากปัจจัยที่เพิ่มเข้ามาดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงเป็นการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใหม่ ๆ เพิ่มเติม นั่นคือศึกษาจากผู้ทำงานแล้ว โดยเฉพาะนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ปฏิบัติงานในองค์กรธุรกิจที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุงานที่ต่ำกว่า 5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพของคนทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งถือเป็นการต่อยอดงานวิจัยในอดีต และเป็นฐานให้งานวิจัยต่อเนื่องนำกรอบแนวคิดการวิจัยไปเพิ่มเติมและศึกษาต่อในอนาคตได้

6.2.2 ประโยชน์ของงานวิจัยเชิงปฏิบัติ

ผลจากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพมากที่สุดคือ มิติส่วนบุคคล ได้แก่ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้ความสามารถตนเอง ทักษะที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม ตามลำดับ รองลงมาคือ มิติองค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจในงานประจำ โดยความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น และจะต้องตรงกับสิ่งที่ลูกค้าหรือกลุ่มเป้าหมายต้องการ นอกจากนี้ ความหลงใหลดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน บุคคลต้องค้นหาความหลงใหลเหล่านั้นให้เจอ และพยายามสร้างเสริมให้แข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น ภาครัฐควรมีการจัดกิจกรรมแข่งขันต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพขึ้น เพื่อค้นหากลุ่มคนที่มีไฟและมีความหลงใหลที่แรงกล้าในการทำสตาร์ทอัพและส่งเสริมให้ถึงที่สุด เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จขึ้นได้ สำหรับการรับรู้ความสามารถตนเองนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนด้านความรู้และแนวทางในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพให้กับผู้ที่สนใจ ซึ่งอาจอยู่ในลักษณะของหลักสูตรการเรียนการสอนในระยะสั้นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ และในระยะยาวควรมีการบรรจุหลักสูตรดังกล่าวลงในหลักสูตรการศึกษา เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียน นักศึกษาเกิดแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้ในอนาคต

ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า คำว่าสตาร์ทอัพนั้นค่อนข้างใหม่และเป็นที่น่าสนใจอย่างมากในประเทศไทย ดังนั้น จึงควรจัดให้มีหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องทำหน้าที่ในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ความน่าสนใจของธุรกิจสตาร์ทอัพในแง่มุมต่าง ๆ ให้บุคคลรับรู้ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น หากบุคคลเล็งเห็นว่าตนเองมีความคิดสร้างสรรค์ มีศรัทธาอย่างแรงกล้า มีความคิดเชิงนวัตกรรม สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จากนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ และยังมีนโยบายของภาครัฐที่ร่วมสนับสนุนอย่างเต็มที่ จะเป็นการสร้างการรับ สร้างโอกาสหรือช่องทางในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพให้กับบุคคลมากยิ่งขึ้นด้วย ส่วนความพึงพอใจในงานประจำนั้น ในอนาคตเมื่อธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศเติบโตขึ้นจะทำให้องค์กรธุรกิจอื่น ๆ ตื่นตัว และพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบธุรกิจต่าง ๆ ให้รองรับกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เกิดเป็นการแข่งขันมากขึ้น ทั้งในแง่ของนวัตกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้ รวมถึงในแง่ของบุคลากรที่องค์กรต้องปรับเปลี่ยนให้ก้าวทันธุรกิจสตาร์ทอัพ เพื่อให้สามารถรักษาบุคลากรด้านการพัฒนาซอฟต์แวร์ไว้ได้ เมื่อเกิดการแข่งขันที่มากขึ้นจะทำให้ภาคธุรกิจทั้งธุรกิจสตาร์ทอัพและองค์กรขนาดต่าง ๆ ทั้งเล็ก กลาง ใหญ่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นและส่งผลให้ประเทศพัฒนาและก้าวหน้าต่อไปได้

ทั้งนี้ ถือได้ว่าผลจากการวิจัยเป็นประโยชน์แก่ ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปลูกฝังบุคลากรในประเทศให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และเล็งเห็นถึงประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ทำให้ภาพลักษณ์ของผู้ประกอบการและการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศดีขึ้นในมุมมองของทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ อาจมีการปลูกฝังตั้งแต่ภาคการศึกษาในแต่ละระดับ รวมถึงการจัดให้มีการอบรมแนะนำวิธีการที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จท่ามกลางสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศ นอกจากนี้ เนื่องจากในปัจจุบันนักพัฒนาซอฟต์แวร์นั้นส่วนใหญ่มีความรู้ด้านเทคนิค แต่กลับไม่ค่อยมีความรู้ในด้านธุรกิจที่จะทำให้ตนเองสามารถต่อยอดความเป็นนักเทคนิคให้เกิดเป็นธุรกิจที่ประสบความสำเร็จได้ ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพให้มากกว่าเดิม ให้เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง เพื่อเพิ่มการรับทราบเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรในประเทศเกิดความมั่นใจและมีมติริเริ่มการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพได้ เพื่อให้เกิดเป็นการเติบโตของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศต่อไปได้ในอนาคต

6.3 ข้อจำกัดในงานวิจัย

ปัจจุบันสตาร์ทอัพส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นสตาร์ทอัพทางเทคโนโลยี ซึ่งผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จึงมักอยู่ในรูปแบบของแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ตโฟน แต่งานวิจัยนี้ไม่ได้เจาะจงเฉพาะนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ประเภท Mobile Developer จึงอาจทำให้ผลการศึกษาคคลาดเคลื่อนได้

6.4 งานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยนี้ทำการศึกษาเฉพาะบุคลากรในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์ ทั้งนี้ ในการเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น ในแง่ของการจัดตั้งบุคลากรแล้ว ธุรกิจสตาร์ทอัพที่ดีควรประกอบไปด้วยบุคคลในกลุ่มธุรกิจ เช่น นักขาย นักการตลาด เป็นต้น รวมถึงบุคลากรในกลุ่มออกแบบที่มีส่วนสำคัญในการทำผลิตภัณฑ์และบริการติดตลาดได้ จึงควรมีการศึกษาจากกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้เพิ่มเติม นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรศึกษาเพิ่มเติมให้เข้ากับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปและสภาพแวดล้อมภายในประเทศ เช่น ปัจจัยด้านวัฒนธรรม เนื่องจากวัฒนธรรมประเทศไทยอาจแตกต่างกับวัฒนธรรมในประเทศอื่น ๆ ที่ธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นประสบความสำเร็จอย่างสูงอย่าง ซิลิคอน วอลลีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยด้านการศึกษาที่อาจจะไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย แต่การศึกษาถึงวิธีการเรียนการสอน และเนื้อหาต่าง ๆ ที่ใช้สอนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพก็ยังคงถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพื่อให้เกิดเป็นการปลูกฝังและสร้างจิตวิญญาณ แร่งบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการให้กับกลุ่มนักศึกษาอีกด้วย รวมถึงส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้จะอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของประเทศได้ไม่สมบูรณ์นัก ในอนาคตควรการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

รายการอ้างอิง

การค้นคว้าอิสระ

ศิวพงศ์ เรืองกุล (2557). อิทธิพลของการแสดงความคิดเห็นในเชิงบวกและเชิงลบบนสื่อออนไลน์ที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของบทความการวิจารณ์สินค้าและความตั้งใจในการซื้อ กรณีศึกษาของตัวแปรกำกับความเชื่อมั่นในตราสินค้าและการแสดงความคิดเห็นบนสื่อออนไลน์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

บทความวารสาร

วิเลิศ ภูริวัชร และ สุชาติ ไตรภพสกุล (2558). การพัฒนาแบบจำลองความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ โดยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ: กรณีศึกษาประเทศไทย. *จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 145(1), 1-15.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

Bangkokbiznews. (2017). โมเดลขับเคลื่อน Startup ฉบับ “รัฐจัดให้!”. Retrieved from <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/686419>

JobsDB. (2017). บริษัทเล็ก VS บริษัทใหญ่ เลือกรายไรดี. Retrieved from <https://th.jobsdb.com/th-th/articles/>

Marketeer. (2016). 10 บริษัท THAI STARTUP ที่ 500 TUKTUKS ลงทุน ในปี 2558. Retrieved from <http://marketeer.co.th/archives/67664>

MarketingOops (Producer). (2017, 04/01/2017). GrabTaxi จากแผนประกวดธุรกิจ สู่ของจริงในภูมิภาคอาเซียน. Retrieved from <https://www.marketingoops.com/news/brand-move/grab-taxi-asean/>

Sasin Management Consulting (2016). ธุรกิจ Startup: โมเดลธุรกิจยุคใหม่. Retrieved from <https://www.facebook.com/notes/sasin-management-consulting-smc>

- Thailand Venture Capital Association. (2017). Thai Startup Founders Survey 2016. Retrieved from <https://www.slideshare.net/tvcaorth/thai-startup-founders-survey-2016-65224397>
- Thailand Startup Association (2016). รายงานการศึกษาปัจจัย และ ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา Startup Ecosystem ในประเทศไทย. Retrieved from <http://www.thailandstartup.org/whitepaper.pdf>
- Techsauce. (2016). Thailand Tech Startup Ecosystem Q1 2017 สรุปข้อมูลสถิติในวงการ ตลอด 5 ปี จนถึงปัจจุบัน. Retrieved from <https://techsauce.co/report/thailand-tech-startup-ecosystem%E2%80%8B-q1-2017/>
- Wings, L. (2016). Business Model Canvas (พื้นฐานการเขียนโมเดลธุรกิจ). Retrieved from <http://www.leaderwings.co/wp-content/uploads/2016/05/Business-Model-Canvas-Ebook.pdf>
- รัฐบาลไทย. (2559). มาตรการสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น (Start Up). Retrieved from <http://www.thaigov.go.th/index.php/th/news-ministry/2012-08-15-09-16-10/item/100034>
- สุชาติ ไตรภพสกุล (Producer). (2016, 13/12/2016). Startup” คืออะไร... และแตกต่างจาก “SME” อย่างไร. Retrieved from <http://lertad.com/startup-markup/startup-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3/>

Books

- Blank, S., & Dorf, B. (2012). *The Startup Owner's Manual: The Step-by-Step Guide for Building a Great Company*: K & S Ranch.
- Christensen, P. S., Peterson, R., & Madsen, O. Ø. (1989). *Opportunity Identification: The Contribution of Entrepreneurship to Strategic Management*: Institute of Management, University of Aarhus.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, Attitude, Intention, and Behavior: An Introduction to Theory and Research*: Addison-Wesley.
- Joseph F. Hair, J., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate Data Analysis (7th Edition ed.)*: Pearson.

Ries, E. (2011). *The Lean Startup: How Today's The Lean Startup: How Today's Entrepreneurs Use Continuous Innovation to create radically successful Businesses*. United States: Crown Business.

Articles

Acs, Z. J., & Szerb, L. (2007). Entrepreneurship, Economic Growth and Public Policy. *Small Business Economics*, 28(2), 109–122.

AJZEN, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50, 179–211.

Alain, F., Gailly, B., Kickul, J., Lassas-Clerc, N., & Whitcanack, L. (2005). Capturing Variations in Attitudes and Intentions: A Longitudinal Study to Assess the Pedagogical Effectiveness of Entrepreneurship Teaching Programs. *The European Institution for Lifelong Learning*.

Audretsch, D. B., Grilo, I., & Thurik, R. (2007). *Explaining entrepreneurship and the role of policy: A framework*.

Avlonitis, G. J., Kouremenos, A., & Tzokas, N. (1994). Assessing the innovativeness of organizations and its antecedents: Project Innovstrat. *European Journal of Marketing*, 28(11), 5-28. doi:10.1108/03090569410075812

Baum, J. R., & Locke, E. A. (2004). The Relationship of Entrepreneurial Traits, Skill, and Motivation to Subsequent Venture Growth. *Journal of Applied Psychology*, 89(4), 587-598. doi:10.1037/0021-9010.89.4.587

Bird, B. (1988). Implementing Entrepreneurial Ideas: The Case for Intention. *The Academy of Management Review*, 13(3), 442-453. doi:10.2307/258091

Brännback, M., Carsrud, A., Elfving, J., & Krueger, N. (2006). SEX, [DRUGS], AND ENTREPRENEURIAL PASSION?: AN EXPLORATORY STUDY. *Frontiers of Entrepreneurship Research*, 26(6).

Bruton, G. D., & Ahlstrom, D. (2003). An institutional view of China's venture capital industry: Explaining the differences between China and the West. *Journal of Business Venturing*, 18(2), 233-259. doi:http://dx.doi.org/10.1016/S0883-9026(02)00079-4

- BUSEM. (2013). *Global Entrepreneurship Monitor Thailand Report 2013*. Retrieved from
- CARDON, M. S., WINCENT, J., SINGH, J., & DRNOVSEK, M. (2009). The nature and experience of entrepreneurial passion. *Academy of Management Review*, 34(3), 511–532.
- Chen, C. C., Greene, P. G., & Crick, A. (1998). Does entrepreneurial self-efficacy distinguish entrepreneurs from managers? *Journal of Business Venturing*, 13(4), 295-316. doi:[http://dx.doi.org/10.1016/S0883-9026\(97\)00029-3](http://dx.doi.org/10.1016/S0883-9026(97)00029-3)
- Choo, S., & Wong, M. (2006). Entrepreneurial Intention: Triggers & Barriers to New Venture Creation in Singapore. *Singapore Management Review*, 28(2), 47-64.
- Clercq, D. D., Honig, B., & Martin, B. (2011). The roles of learning orientation and passion for work in the formation of entrepreneurial intention. *International Small Business Journal*, 31(6), 652-676.
- Couger, J. D. (1988). Motivators vs. demotivators in the IS environment. *Journal of Systems Management*, 39(6), 36-41.
- Cromie, S., & Hayes, J. (1991). Business Ownership as a Means of Overcoming Job Dissatisfaction. *Personnel Review*, 20(1), 19-24.
doi:10.1108/00483489110006853
- DINC, M. S., & BUDIC, S. (2016). The Impact of Personal Attitude, Subjective Norm, and Perceived Behavioural Control on Entrepreneurial Intentions of Women. *Eurasian Journal of Business and Economics*, 9(17), 23-35.
- Eisenhauer, J. G. (1995). The Entrepreneurial Decision: Economic Theory and Empirical Evidence. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 19(4), 67-79.
- Engle, R. L., Dimitriadis, N., Gavidia, J. V., Schlaegel, C., Delanoe, S., Alvarado, I., . . . Wolff, B. (2010). Entrepreneurial intent: A twelve-country evaluation of Ajzen's model of planned behavior. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 16(1), 35-57. doi:10.1108/13552551011020063
- Foo, M.-D., & Uy, M. A. (2009). How Do Feelings Influence Effort? An Empirical Study of Entrepreneurs' Affect and Venture Effort. *Journal of Applied Psychology*, 94(4), 1086 –1094.

- Franke, N., & Lu' thje, C. (2004). Entrepreneurial intentions of business students: a benchmarking study. *International Journal of Innovation and Technology Management Decision*, 1(3), 269-288.
- Gelard, P., & Saleh, K. E. (2011). Impact of some contextual factors on entrepreneurial intention of university students. *African Journal of Business Management*, 5(26), 10707-10717.
- Gnyawali, D. R., & Fogel, D. S. (1994). Environments for Entrepreneurship Development: Key Dimensions and Research Implications. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 18(4), 43-62.
- Graham, G. H. (1982). *Understanding Human Relations: The Individual, Organization, and Management*: Science Research Associates.
- Gurel, E., Altinay, L., & Daniele, R. (2010). Tourism students' entrepreneurial intention. *Annals of Tourism Research*, 37(3), 646-669.
- Gürol, Y., & Atsan, N. (2006). Entrepreneurial characteristics amongst university students: Some insights for entrepreneurship education and training in Turkey. *Education + Training*, 48(1), 25-38.
- Hamidi, D., Wennberg, K., & Berglund, H. (2008). Creativity in entrepreneurship education. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 15(2), 304-320.
- Ho, V. T., Sze-Sze, W., & Chay Hoon, L. (2011). A Tale of Passion: Linking Job Passion and Cognitive Engagement to Employee Work Performance. *Journal of Management Studies*, 48(1), 26-47. doi:10.1111/j.1467-6486.2009.00878.x
- Iqbal, A., Melhem, Y., & Kokash, H. (2012). Readiness of the university students towards entrepreneurship in Saudi private university: an exploratory study. *European Scientific Journal*, 8(15), 109-131.
- Kickul, J., Wilson, F., Marlino, D., & Barbosa, S. D. (2008). Are misalignments of perceptions and self-efficacy causing gender gaps in entrepreneurial intentions among our nation's teens? *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 15(2), 321-335. doi:10.1108/14626000810871709
- Krueger Jr, N. F. (2000). The Cognitive Infrastructure of Opportunity Emergence. *Entrepreneurship: Theory & Practice*, 24(3), 9-27.

- Lee, L., Wong, P. K., Foo, M. D., & Leung, A. (2009). Entrepreneurial intentions: The influence of organizational and individual factors. *Journal of Business Venturing, 26*(1), 124-136.
- Leider, J. P., Harper, E., Shon, J. W., Sellers, K., & Castrucci, B. C. (2016). Job Satisfaction and Expected Turnover Among Federal, State, and Local Public Health Practitioners. *American Journal of Public Health, 106*(10), 1782-1788. doi:10.2105/AJPH.2016.303305
- Levie, J., & Autio, E. (2008). A Theoretical Grounding and Test of the GEM Model. *Small Business Economics, 31*(3), 235-263. doi:http://link.springer.com/journal/volumesAndIssues/11187
- McClelland, D. C. (1965). Toward a theory of motive acquisition. *American Psychologist, 20*.
- Moroni, I., Arruda, A., & Araujo, K. (2015). The design and technological innovation: how to understand the growth of startups companies in competitive business environment. *Procedia Manufacturing, 3*, 2199-2204.
- MUELLER, S. L., & THOMAS, A. S. (2000). CULTURE AND ENTREPRENEURIAL POTENTIAL: A NINE COUNTRY STUDY OF LOCUS OF CONTROL AND INNOVATIVENESS. *Journal of Business Venturing, 16*, 51-75.
- Nybakk, E., Crespell, P., Hansen, E. N., & Lunnan, A. (2009). Antecedents to forest owner innovativeness: An investigation of the non-timber forest products and services sector. *Forest Ecology and Management, 257*(2), 608-618.
- Oh, S.-H., & Ha, K.-S. (2013). Effects on Entrepreneurial Intention by Start-up Environment and Self-efficacy Mediated by Fear of Business Failure. *The Journal of Digital Policy & Management, 11*(8), 143-157.
- Parasuraman, A., & Colby, C. L. (2014). An Updated and Streamlined Technology Readiness Index. *Journal of Service Research, 18*(1), 59-74. doi:10.1177/1094670514539730
- Rachmawan, A., Lizar, A. A., & Mangundjaya, W. L. H. (2015). THE ROLE OF PARENT'S INFLUENCE AND SELF-EFFICACY ON ENTREPRENEURIAL INTENTION. *Journal of Developing Areas, 49*(3), 417-430. doi:10.1353/jda.2015.0157

- Ramayah, T., & Harun, Z. (2005). ENTREPRENEURIAL INTENTION AMONG UNIVERSITI SAINS MALAYSIA (USM) STUDENTS. *International journal of Management and Entrepreneurship*, 1(1), 8-20.
- Sadeghi, M., Mohammadi, M., Nosrati, M., & Malekian, K. (2013). The Role of Entrepreneurial Environments in University Students Entrepreneurial Intention. *World Applied Programming*, 3(8), 361-366.
- Saeed, S., Yousafzai, S. Y., Yani-De-Soriano, M., & Muffatto, M. (2015). The Role of Perceived University Support in the Formation of Students' Entrepreneurial Intention. *Journal of Small Business Management*, 53(4), 1127–1145.
- Schmitt, N. (1996). Uses and Abuses of Coefficient Alpha. *Psychological Assessment*, 8(4), 350-353.
- Schwarz, E. J., Wdowiak, M. A., Almer-Jarz, D. A., & Breitenecker, R. J. (2009). The effects of attitudes and perceived environment conditions on students' entrepreneurial intent: An Austrian perspective. *Education & Training*, 51(4).
- Susetyo, D., & Lestari, P. S. (2014). Developing Entrepreneurial Intention Model of University Students (An Empirical Study on University Students in Semarang, Indonesia). *International Journal of Engineering and Management Sciences*, 5(3), 184-196.
- Taormina, R. J., & Lao, S. K. M. (2007). Measuring Chinese entrepreneurial motivation: Personality and environmental influences. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 13(4), 200-221.
- Tsai, K.-H., Chang, H.-C., & Peng, C.-Y. (2016). Refining the linkage between perceived capability and entrepreneurial intention: roles of perceived opportunity, fear of failure, and gender. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 12(4), 1127–1145.
- Turker, D., & Selcuk, S. S. (2009). Which factors affect entrepreneurial intention of university students? *Journal of European Industrial Training*, 33(2), 142-159.
- Uddin, M. R., & Bose, T. K. (2012). Determinants of Entrepreneurial Intention of Business Students in Bangladesh. *International Journal of Business and Management*, 7(24), 128-137.

- Vallerand, R. J., Blanchard, C., Mageau, G. A., Koestner, R., Ratelle, C., Leonard, M., . . . Marsolais, J. (2003). Les passions de l'ame: on obsessive and harmonious passion. *Journal of Personality and Social Psychology*(4), 756.
- vanStel, A., Carree, M., & Thurik, R. (2005). The Effect of Entrepreneurial Activity on National Economic Growth. *Small Business Economics*, 24(3), 311–321.
- Walker, J. K., Jeger, M., & Kopecki, D. (2013). The Role of Perceived Abilities, Subjective Norm and Intentions in Entrepreneurial Activity. *The Journal of Entrepreneurship*, 22(2), 181-202. doi:10.1177/0971355713490621
- Wang, Y.-L., Ellinger, A. D., & Wu, Y.-C. J. (2013). Entrepreneurial opportunity recognition: an empirical study of R&D personnel. *Management Decision*, 51(2), 248-266.
- Wasdani, K. P., & Mathew, M. (2014). Potential for opportunity recognition along the stages of entrepreneurship. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 4(1), 7. doi:10.1186/2251-7316-2-7
- Wilson, F., Kickul, J., & Marlino, D. (2007). Gender, Entrepreneurial Self-Efficacy, and Entrepreneurial Career Intentions: Implications for Entrepreneurship Education. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 31(3), 387-406.
- Wiltbank, R. (2005). Investment practices and outcomes of informal venture investors. *Venture Capital*, 7(4), 343-357. doi:10.1080/13691060500348876
- Zhao, H., Seibert, S. E., & Hills, G. E. (2005). The Mediating Role of Self-Efficacy in the Development of Entrepreneurial Intentions. *Journal of Applied Psychology*, 90(6), 1265–1272.

Thesis

- Vogelsang, L. (2015). *Individual Entrepreneurial Orientation: An Assessment Of Students*. (Master Degree), Humboldt State University.

Electronic Media

Forbes. (2017). The Dream Team: Hipster, Hacker, and Hustler. Retrieved from <https://www.forbes.com/sites/andyellwood/2012/08/22/the-dream-team-hipster-hacker-and-hustler/#56beb71f2c85>

Kelley, D., Singer, S., & Herrington, M. (2016). *Global Entrepreneurship Monitor: 2015/16 Global Report*. Retrieved from

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ
ของบุคลากรในกลุ่มนักพัฒนาซอฟต์แวร์
โครงการปริญญาโทระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาเรื่อง ความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลถึงความตั้งใจในการผันตัวไปเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ และงานวิจัยนี้ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ความคิดเห็นของท่านจะส่งต่อผลงานวิจัย และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

1. ปัจจุบันคุณประกอบอาชีพเป็นนักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจหรือไม่?
 ใช่ ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)
2. ขนาดขององค์กรธุรกิจที่ท่านปฏิบัติงาน?
 ขนาดใหญ่ (พนักงาน 200 คนขึ้นไป/ทุนจดทะเบียน 200 ล้านบาทขึ้นไป)
 ขนาดกลาง (พนักงาน 50-200 คน/ทุนจดทะเบียน 20-200 ล้านบาท)
 ขนาดเล็ก (พนักงานไม่เกิน 50 คน/ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 20 ล้านบาท)
2. ประสบการณ์ทำงานของคุณในฐานะนักพัฒนาซอฟต์แวร์ในองค์กรธุรกิจ
 0-1 ปี 1-3 ปี 3-5 ปี
 5-8 ปี 8-10 ปี 10 ปีขึ้นไป
3. คุณมีประสบการณ์ทำงานในการพัฒนาซอฟต์แวร์ประเภทใด? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 Web Application Developer Mobile Developer
 Desktop Application Developer อื่น ๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง

1. คุณรู้จักธุรกิจสตาร์ทอัพหรือไม่?

ฉันรู้จักดี ฉันรู้จักปานกลาง ฉันไม่รู้จัก

2. คุณเข้าใจความแตกต่างระหว่างธุรกิจสตาร์ทอัพกับธุรกิจเอสเอ็มอีหรือไม่?

ฉันเข้าใจดี ฉันเข้าใจปานกลาง ฉันไม่เข้าใจ

3. ธุรกิจสตาร์ทอัพของประเทศไทยที่คุณรู้จักมีอะไรบ้าง? (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 24 WashBox	☐ 2C2P	☐ ACommerce
☐ BULK	☐ ClaimDi	☐ DeepPocket
☐ Eatigo	☐ EventPop	☐ FlowAccount
☐ GetLinks	☐ Giztix	☐ HotelQuickly
☐ Hubba	☐ JetRadar	☐ Maker Zoo
☐ Omise	☐ OneStockHome	☐ OokBee
☐ Piggipo	☐ Playbasis	☐ POMELO
☐ SkillLane	☐ Skootar	☐ SocialGiver
☐ StockRadars	☐ WishBeer	☐ Wongnai
☐ WorkVenture	☐ ZmyHome	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

.....

.....

.....

4. คุณรู้จักแหล่งเงินทุนสำหรับสตาร์ทอัพเหล่านี้หรือไม่?

	ฉันรู้จักดี	ฉันรู้จักปานกลาง	ฉันไม่รู้จัก
Venture Capital	☐	☐	☐
Angle Investor	☐	☐	☐
Crowdfunding	☐	☐	☐

5. คุณทราบเกี่ยวกับนโยบายการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐหรือไม่?

ฉันทราบดี ฉันทราบปานกลาง ฉันไม่ทราบ

6. คุณทราบเกี่ยวกับโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาครัฐเหล่านี้หรือไม่?

	ฉันรู้จักดี	ฉันรู้จักปานกลาง	ฉันไม่รู้จัก
การจัดงาน Startup Thailand 2016	☐	☐	☐
โครงการ Digital Startup	☐	☐	☐
โครงการ Innovative Startup @University	☐	☐	☐
โครงการ Startup in Residence	☐	☐	☐
โครงการ SPARK Global Acceleration Program	☐	☐	☐
การจัดกิจกรรม Workshop UAV Startup 2017	☐	☐	☐

7. คุณทราบเกี่ยวกับโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพของภาคเอกชนเหล่านี้หรือไม่?

	ฉันรู้จักดี	ฉันรู้จักปานกลาง	ฉันไม่รู้จัก
โครงการ dtac Accelerate	☐	☐	☐
โครงการ AIS the Startup	☐	☐	☐
โครงการ True Incube	☐	☐	☐
โครงการ Krungsri RISE Fintech	☐	☐	☐
โครงการ Digital Ventures	☐	☐	☐
โครงการ Amadeus NEXT	☐	☐	☐

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง
โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนที่ 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนนที่ 4 คือ เห็นด้วย

ระดับคะแนนที่ 3 คือ ปานกลาง

ระดับคะแนนที่ 2 คือ ไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนนที่ 1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย
		1	2	3	4	5
1	ฉันคิดว่าการได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ สตาร์ทอัพนั้นมีข้อดีมากกว่าข้อเสียเมื่อ เทียบกับการทำงานประจำ					
2	ฉันคิดว่าอาชีพผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ท อัพนั้นเป็นอะไรที่น่าสนใจ					
3	ฉันคิดว่าจะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ หาก มีทรัพยากรในการดำเนินการที่เพียงพอ					
4	ฉันคิดว่าการได้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ สตาร์ทอัพนั้นจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ ต่อตนเอง					
5	ฉันคิดว่าฉันอยากประกอบธุรกิจสตาร์ท อัพมากกว่าการทำงานประจำในปัจจุบัน					
6	ฉันทำกิจกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
7	ฉันทำในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร โดยการเรียนรู้ จากสิ่งใหม่ ๆ เสมอ					
8	ฉันค้นหาเทคโนโลยี กระบวนการ เทคนิค หรือแนวคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เสมอ					
9	ฉันคิดหรือออกแบบแนวคิดที่สร้างสรรค์ และแปลกใหม่อยู่เสมอ					
10	ฉันใช้นวัตกรรมในการปฏิบัติงานเสมอ					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
		1	2	3	4	5
11	ฉันทราบถึงรายละเอียดในการดำเนินงานที่จำเป็นต่อการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ					
12	ฉันสามารถควบคุมกระบวนการต่าง ๆ ในการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพได้					
13	ฉันทราบถึงวิธีในการพัฒนาโครงการสำหรับการเริ่มต้นเพื่อเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ					
14	ฉันจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ หากฉันพยายามที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ					
15	ฉันมองว่าการเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ยากจนเกินไป					
16	ฉันรู้ว่ามีโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์					
17	ฉันรู้ว่ามีโอกาสที่ธุรกิจสตาร์ทอัพจะเติบโตได้ในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์					
18	ฉันมีความรู้สึกตื่นตัวเป็นพิเศษต่อโอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ					
19	ฉันสามารถรับรู้ถึงโอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่เสมอ					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย
		1	2	3	4	5
20	ฉันมองเห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นแนวคิดใหม่ ๆ ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพอยู่เสมอ					
21	ฉันคิดว่าการได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเองจะนำมาซึ่งความพึงพอใจในชีวิตมากกว่าการทำงานประจำ					
22	ฉันคิดว่าฉันรักที่มีธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นของตนเอง					
23	ฉันคิดว่าการได้ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นการสะท้อนถึงศักยภาพในตัวที่ฉันมี					
24	ฉันคิดว่าฉันจะประสบความสำเร็จ จากการที่ฉันรักที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ					
25	ฉันคิดว่าบางครั้ง ฉันต้องการที่จะประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพมากกว่าการทำงานประจำ					
26	ฉันรู้สึกพึงพอใจกับงานประจำในปัจจุบัน					
27	ฉันรู้สึกพึงพอใจกับองค์กรที่ทำงานในปัจจุบัน					
28	ฉันรู้สึกพึงพอใจกับผลตอบแทนที่ได้รับในปัจจุบัน					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย
		1	2	3	4	5
29	ฉันรู้สึกพึงพอใจที่มีโอกาสในการใช้ความสามารถและความเชี่ยวชาญของตนเองในงานประจำ					
30	ฉันรู้สึกว่าภาระงานที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบันมีความเหมาะสม					
31	ในประเทศของฉัน ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน					
32	ในประเทศของฉัน ระบบเศรษฐกิจของประเทศส่งเสริมให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ					
33	ในประเทศของฉัน นโยบายภาครัฐสร้างประโยชน์อย่างต่อเนื่องให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพที่เปิดใหม่					
34	ในประเทศของฉัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเปิดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับชาติของภาครัฐ					
35	ในประเทศของฉัน การสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพเปิดใหม่และที่กำลังเติบโตคือสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนโยบายระดับท้องถิ่นของภาครัฐ					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
		1	2	3	4	5
36	ในประเทศของฉัน มีผู้ให้การสนับสนุน เงินทุนเพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่ เปิดใหม่และที่กำลังเติบโต					
37	ในประเทศของฉัน มีผู้ให้การกู้ยืมเงินทุน เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เปิดใหม่ และที่กำลังเติบโต					
38	ในประเทศของฉัน มีทุนสนับสนุนจาก ภาครัฐที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่ เปิดใหม่และที่กำลังเติบโต					
39	ในประเทศของฉัน มีทุนสนับสนุนจาก ภาคเอกชนที่เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพ ทั้งที่เปิดใหม่และที่กำลังเติบโต					
40	ในประเทศของฉัน มีการระดมทุนที่ เพียงพอกับธุรกิจสตาร์ทอัพทั้งที่เปิดใหม่ และที่กำลังเติบโต					
41	ฉันมีความคิดที่จะเริ่มประกอบธุรกิจ สตาร์ทอัพเป็นของตนเอง					
42	ฉันพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อการเป็น ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ					
43	ฉันพยายามที่จะริเริ่มและเดินหน้า ประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ					

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อคำถาม	ระดับคะแนน				
		ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ปาน กลาง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย
		1	2	3	4	5
44	ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในอนาคต					
45	ฉันมีความตั้งใจที่จะเริ่มประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพที่เป็นของตนเองในสัปดาห์					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงหนึ่งช่อง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18-24 ปี

25-34 ปี

35-44 ปี

45-55 ปี

55 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

มัธยมศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษา

มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

4. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

5. คุณมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ประกอบการสตาร์ทอัพหรือเอสเอ็มอีมาก่อนหรือไม่?

ใช่ ฉันมีประสบการณ์

ไม่ ฉันไม่มีประสบการณ์

6. ครอบครัวของคุณมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการสตาร์ทอัพหรือเอสเอ็มอีใช่หรือไม่?

ใช่ ครอบครัวของฉันเป็น

ไม่ ครอบครัวของฉันไม่เป็น

7. คุณเคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพต่าง ๆ ของภาครัฐหรือไม่?

เคยเข้าร่วม

ไม่เคยเข้าร่วม

หากท่านตอบเคย กิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนใดของภาครัฐที่ท่านเข้าร่วม

.....

8. คุณเคยเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพต่าง ๆ ของเอกชนหรือไม่?

เคยเข้าร่วม

ไม่เคยเข้าร่วม

หากท่านตอบเคย กิจกรรมหรือโครงการสนับสนุนใดของภาคเอกชนที่ท่านเข้าร่วม

.....

9. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการผันตัวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านสละเวลาเพื่อตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ข
ผลการสอบทานข้อมูลแบบสอบถามชุดทดสอบ

ตารางที่ ข.1

ผลการทดสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha

Factor	Cronbach's Alpha	N of Items
All Factor	0.911	42
Attitude toward Startup (ATT)	0.783	4
Innovativeness (INN)	0.893	5
Self-Efficacy (SEL)	0.909	5
Perceived Opportunity (OPP)	0.868	4
Passion for Work (PAS)	0.889	4
Job Satisfaction (JOB)	0.892	5
Government Policies (GOV)	0.993	5
Financial Support (FIN)	0.923	5
Startup Intention (INT)	0.959	5

ตารางที่ ข.2

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ทักษะที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
GOV2	0.883							
GOV3	0.863							
GOV1	0.838							
GOV4	0.804							
GOV5	0.727							

ตารางที่ ข.2

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมี
 นวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความ
 หลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
FIN4		0.872						
FIN5		0.872						
FIN2		0.846						
FIN1		0.836						
FIN3		0.820						
INN2			0.855					
INN4			0.827					
INN3			0.827					
INN1			0.763					
INN5			0.645					
JOB1				0.818				
JOB3				0.811				
JOB2				0.805				
JOB5				0.802				
JOB4				0.729				
SEL4					0.875			
SEL2					0.873			
SEL3					0.869			
SEL1					0.816			
SEL5					0.737			
OPP3						0.858		
OPP2						0.819		
OPP4						0.764		

ตารางที่ ข.2

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมี
 นวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความ
 หลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ							
	1	2	3	4	5	6	7	8
OPP5						0.695		
ATT4							0.810	
ATT2							0.779	
ATT1							0.742	
ATT3							0.699	
PAS1								0.700
PAS4								0.642
PAS5								0.627
PAS3								0.542

ตารางที่ ข.3

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ทศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจ
 สตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจ
 สตาร์ทอัพ และความหลงใหลในการประกอบ

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.570
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	1.884E3
	df	666
	Sig.	0.000

ตารางที่ ข.4

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

ข้อคำถาม	องค์ประกอบ
	1
INT4	0.949
INT3	0.948
INT1	0.919
INT2	0.919
INT5	0.907

ตารางที่ ข.5

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.873
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	336.157
	df	10
	Sig.	0.000

ภาคผนวก ค

ผลการสอบทานข้อมูลก่อนการประมวลแบบสอบถามชุดจริง

ตารางที่ ค.1

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ทักษะคดีที่มีต่อการประกอบธุรกิจ
 สตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจ
 สตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.877
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	6.493E3
	df	561
	Sig.	0.000

ตารางที่ ค.2

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ทัศนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ และความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ

Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	8.839	25.996	25.996	8.839	25.996	25.996	3.684	10.835	10.835
2	5.979	17.585	43.581	5.979	17.585	43.581	3.576	10.518	21.353
3	3.456	10.164	53.745	3.456	10.164	53.745	3.451	10.150	31.503
4	2.046	6.017	59.762	2.046	6.017	59.762	3.390	9.969	41.472
5	1.757	5.167	64.929	1.757	5.167	64.929	3.385	9.956	51.428
6	1.080	3.177	68.107	1.080	3.177	68.107	2.814	8.276	59.705
7	1.018	2.993	71.100	1.018	2.993	71.100	2.538	7.466	67.170
8	1.005	2.956	74.056	1.005	2.956	74.056	2.341	6.886	74.056
9	0.765	2.249	76.305						
10	0.718	2.113	78.418						
11	0.651	1.915	80.333						
12	0.606	1.783	82.116						
13	0.506	1.489	83.605						
14	0.476	1.400	85.005						
15	0.458	1.347	86.352						
16	0.409	1.202	87.555						
17	0.384	1.129	88.684						
18	0.379	1.116	89.800						
19	0.320	0.942	90.742						
20	0.308	0.905	91.648						
21	0.287	0.845	92.493						
22	0.284	0.835	93.328						
23	0.262	0.772	94.099						
24	0.254	0.747	94.846						
25	0.235	0.690	95.536						
26	0.231	0.680	96.217						
27	0.212	0.622	96.839						
28	0.193	0.569	97.408						
29	0.174	0.513	97.921						
30	0.170	0.500	98.420						
31	0.158	0.464	98.884						
32	0.136	0.401	99.286						
33	0.126	0.371	99.657						
34	0.117	0.343	100.000						

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ตารางที่ ค.3

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของขนาดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ
สตาร์ทอัพ

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.870
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	1.337E3
	df	10
	Sig.	0.000

ตารางที่ ค.4

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมกลุ่มตัวอย่างของตัวแปร ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ
สตาร์ทอัพ

Total Variance Explained

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	4.103	82.066	82.066	4.103	82.066	82.066
2	.383	7.655	89.722			
3	.243	4.862	94.583			
4	.161	3.220	97.804			
5	.110	2.196	100.000			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

ตารางที่ ค.5

แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) และค่า Durbin-Watson ของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 271 ตัวอย่าง)

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.778 ^a	.606	.594	.63736924	1.262

a. Predictors: (Constant), OPP, ATT, SEL, JOB, INN, PAS, FIN, GOV

b. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.6

แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั้งหมด 271 ตัวอย่าง)

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	-2.4271877E0	1.7387130E0	-1.3355450E-16	.77832973	271
Std. Predicted Value	-3.118	2.234	.000	1.000	271
Residual	-2.09304619E0	1.65359104E0	.00000000	.62785574	271
Std. Residual	-3.284	2.594	.000	.985	271

a. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.7

แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) และค่า Durbin-Watson ของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี 151 ตัวอย่าง)

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.772 ^a	.597	.574	.63492581	1.080

a. Predictors: (Constant), OPP, ATT, SEL, JOB, INN, PAS, FIN, GOV

b. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.8

แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีนวัตกรรม การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี 151 ตัวอย่าง)

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	-2.5036440E0	1.8292934E0	.0284425	.75121042	151
Std. Predicted Value	-3.371	2.397	.000	1.000	151
Residual	-2.08945322E0	1.85303354E0	.00000000	.61776247	151
Std. Residual	-3.291	2.919	.000	.973	151

a. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.9

แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) และค่า Durbin-Watson ของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีวินัย การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานมากกว่า 5 ปี 120 ตัวอย่าง)

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.823 ^a	.677	.653	.61033736	1.392

a. Predictors: (Constant), OPP, ATT, SEL, JOB, INN, PAS, FIN, GOV

b. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.10

แสดงค่าความคลาดเคลื่อนของ ทศคนคติที่มีต่อการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความมีวินัย การรับรู้ความสามารถตนเอง การรับรู้โอกาสในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ ความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ความพึงพอใจในงานประจำ นโยบายภาครัฐ และแหล่งเงินทุนที่สนับสนุน กับ ความตั้งใจในการประกอบธุรกิจสตาร์ทอัพ (นักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่มีอายุงานมากกว่า 5 ปี 120 ตัวอย่าง)

Residuals Statistics^a

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	-1.8513807E0	1.6348357E0	-3.5790086E-2	.85249609	120
Std. Predicted Value	-2.130	1.960	.000	1.000	120
Residual	-2.24357915E0	1.17519653E0	.00000000	.58946492	120
Std. Residual	-3.676	1.925	.000	.966	120

a. Dependent Variable: INT

ตารางที่ ค.11

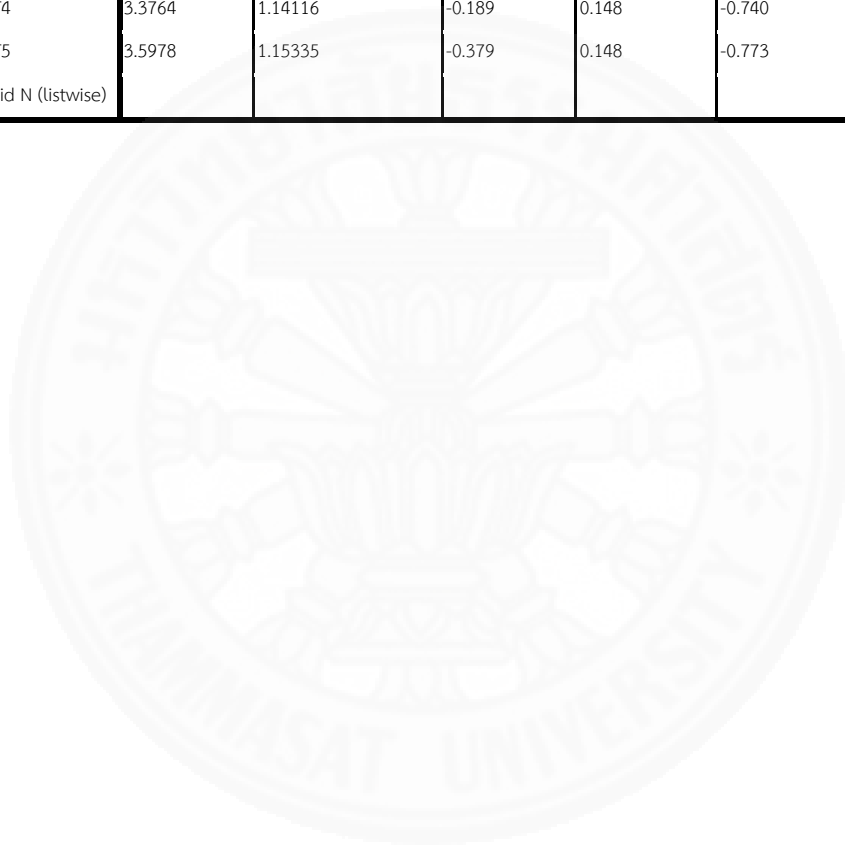
แสดงค่าความคลาดเคลื่อน ความเบ้ ความโด่ง

	Mean	Std. Deviation	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
ATT2	4.1033	0.80991	-0.612	0.148	0.035	0.295
ATT3	3.9594	0.92005	-0.494	0.148	-0.529	0.295
ATT4	3.8266	0.92065	-0.452	0.148	-0.198	0.295
INN1	3.7232	0.97419	-0.365	0.148	-0.421	0.295
INN2	3.7601	0.94948	-0.236	0.148	-0.675	0.295
INN3	3.8376	0.91258	-0.350	0.148	-0.708	0.295
INN4	3.6199	0.87316	-0.019	0.148	-0.560	0.295
INN5	3.8524	0.90696	-0.304	0.148	-0.510	0.295
SEL1	2.8856	1.02461	0.127	0.148	-0.293	0.295
SEL2	2.7085	0.98125	0.257	0.148	-0.205	0.295
SEL3	2.7934	1.08257	0.190	0.148	-0.520	0.295
OPP1	3.8376	0.97915	-0.766	0.148	0.541	0.295
OPP2	4.0221	0.84736	-0.521	0.148	-0.059	0.295
OPP3	3.5978	0.94899	-0.297	0.148	-0.370	0.295
PAS1	3.5941	1.03163	-0.326	0.148	-0.490	0.295
PAS2	3.5277	1.01752	-0.203	0.148	-0.575	0.295
PAS3	3.8487	0.97144	-0.572	0.148	-0.189	0.295
PAS4	3.5793	0.98891	-0.257	0.148	-0.392	0.295
PAS5	3.6310	1.06649	-0.346	0.148	-0.627	0.295
JOB1	3.4391	0.98647	-0.249	0.148	-0.132	0.295
JOB2	3.5129	0.99574	-0.353	0.148	-0.100	0.295
JOB3	3.1365	0.98498	-0.113	0.148	0.062	0.295
JOB4	3.4649	0.97262	-0.193	0.148	-0.400	0.295
JOB5	3.2989	1.01250	-0.153	0.148	-0.406	0.295
GOV1	3.1033	0.94105	0.007	0.148	-0.204	0.295
GOV2	2.8745	1.01056	-0.049	0.148	-0.394	0.295
GOV3	2.7749	0.99493	-0.036	0.148	-0.349	0.295
GOV4	3.0443	1.02464	-0.172	0.148	-0.308	0.295
GOV5	2.9926	1.07149	-0.040	0.148	-0.386	0.295
FIN1	2.9631	0.88534	-0.025	0.148	0.107	0.295
FIN2	3.0627	0.87757	0.010	0.148	0.105	0.295
FIN3	2.8339	0.90988	-0.022	0.148	-0.255	0.295
FIN4	3.1439	0.90141	0.048	0.148	-0.073	0.295
FIN5	2.9262	0.86179	0.073	0.148	0.311	0.295

ตารางที่ ค.11

แสดงค่าความคลาดเคลื่อน ความเบ้ ความโด่ง (ต่อ)

	Mean	Std. Deviation	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
INT1	3.3616	1.10982	-.212	0.148	-.730	0.295
INT2	3.0812	1.11590	0.016	0.148	-.692	0.295
INT3	3.1292	1.15867	-.010	0.148	-.746	0.295
INT4	3.3764	1.14116	-.189	0.148	-.740	0.295
INT5	3.5978	1.15335	-.379	0.148	-.773	0.295
Valid N (listwise)						

ภาคผนวก ง
ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม

ตารางที่ ง.1

แสดงข้อมูลธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างรู้จัก

ธุรกิจสตาร์ทอัพ ในประเทศไทยที่คุณรู้จัก	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป
24 WashBox	19	22
2C2P	32	21
ACommerce	19	12
BUILK	33	17
ClaimDi	28	26
DeepPocket	20	15
Eatigo	69	62
EventPop	62	26
FlowAccount	33	23
GetLinks	55	20
Giztix	3	4
HotelQuickly	17	23
Hubba	56	30
JetRadar	24	16
Maker Zoo	5	2
Omise	58	27
OneStockHome	12	10
OokBee	103	63
Piggipo	48	30
PlayBasis	4	9

ตารางที่ ง.1

แสดงข้อมูลความรู้ความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ (ต่อ)

ธุรกิจสตาร์ทอัพ ในประเทศไทยที่คุณรู้จัก	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี	นักพัฒนาซอฟต์แวร์ ที่มีอายุงาน 5 ปีขึ้นไป
POMELO	21	10
SkillLane	36	22
Skootar	40	25
SocialGiver	1	4
StockRadars	43	32
WishBeer	23	18
Wongnai	134	98
WorkVenture	14	8
ZmyHome	6	5
อื่นๆ	9	8
	นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจสตาร์ทอัพที่รู้จักที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุเพิ่มเติม มีดังนี้ Favstay, FiveLoop, Fungjai, Jitta, KickDudes, Noonswoon อย่างละ 1 ท่านและ ZipEvent อีกจำนวน 2 ท่าน อีกด้วย	นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจสตาร์ทอัพที่รู้จักที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุเพิ่มเติม มีดังนี้ Eko, Fastwork, Refinn และ Stamp อย่างละ 1 ท่าน อีกด้วย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายกฤติน โภยวิริยะกุล
วันเดือนปีเกิด	13 ธันวาคม 2532
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ประสบการณ์ทำงาน	2555-2555 Database Operator Universal Aviation Services Joint Venture 2556-ปัจจุบัน Senior HRIS ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)

